

Het evangelie, Gods kracht voor redding

door

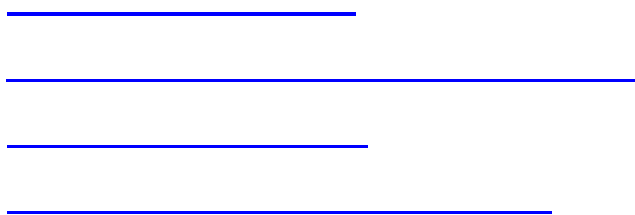
Don Bast

© Alle rechten voorbehouden 2014 Don Bast

Vertaling Wim Janse

ISBN: 1496172477

ISBN- 13: 9781496172471

Dit boek is gewijd aan die ik liefheb, mijn vrouw Marja. Zij is meer dan 43 jaren een constante bron van inspiratie geweest. Zij is niet alleen de belangrijkste

het dat ook van nature de andere kant op; zo was dat ook mijn ervaring. De volgende 20 jaren bracht ik veel tijd door met het genieten van het leven en Gods genade, terwijl ik veel tijd en energie verspilde, gewoon mijn vrijheid in Christus gebruikend voor een gelegenheid of een aansporing voor het vlees (Galaten 5:13).

Tijdens deze periode reisde ik, meerdere malen per jaar, over grote afstanden naar conferenties in verscheidene steden, waar anderen van soortgelijk geloof bijeen kwamen. Hetzelfde gevogelte zit samen op stok! Ik genoot zeer van deze ontmoetingen, won veel schriftuurlijke kennis, maakte een paar blijvende vriendschappen, en zal altijd dankbaar zijn voor deze speciale tijd in mijn leven. Maar er was één ding dat niet ideaal was aan deze bijeenkomsten en relaties: ze schenen in mij een groeiende neiging op te wekken om op andere gelovigen neer te kijken.

Zij die niet dezelfde onthulling van genade en vrijheid deelden als wij, werden vaak veracht en vaak belachelijk gemaakt. Trots vulde mijn hart terwijl ik me verheerlijkte in het feit dat God ons, Zijn selecte groepje, uitkoos om deze heerlijke onthullingen te ontvangen.

Maar het begon mij te kwellen dat ik geen gemeenschap kon hebben met andere gelovigen, zelfs zij die oprecht de Heer dienden maar niet de waarheid konden zien zoals ik dat deed. Ik haatte de muur tussen ons, maar had geen idee hoe ook maar te beginnen ze weg te halen. Zo nu en dan werden opmerkingen gemaakt dat we te veel tijd spendeerden met preken voor het koor en dat we weinig meer aan het worden waren dan een groepje "denktanks." Net als de Atheners uit de eerste eeuw, waren we ongewoon religieus (Hand. 17:22), in het bijzonder als het aankwam op het bestuderen van de Schrift. Jammer genoeg ben ik bang dat de motivatie voor velen van ons steeds meer als die van de Atheners aan worden was. "Alle Atheners nu, en de onder het volk verblijvende vreemdelingen, hadden voor niets anders een goede gelegenheid dan om iets nieuwers te zeggen of te horen" (Hand. 17:21).

Voornameijk vanwege onze sterke nadruk op het belang van het hebben van een correcte leer, vond een sektarische geest z'n weg om onder ons te floreren. Ons werd geleerd dat slecht gedrag, niet leer, de enige echte reden was om ons van andere gelovigen af te scheiden en we hadden beter moeten weten. Echter, de verschillen veroorzaakten een toenemende strijd en de groep splitste zich uiteindelijk in verscheidene facties die elk hun eigen weg gingen. Sommige van de conferenties gingen door in deze kleinere groepen, elk focussend op hun kleinzielige onderwijzingen.

Ik zeg dit allemaal alleen maar om te bevestigen dat ik me oprecht kan inleven in

apatistisch wordt, te prefereren boven de veroordeling waar ik in zwelgde, nooit in staat zijnde toe te komen aan de hoge standaarden van Gods wet.

Ik denk niet dat mijn mening op zichzelf staat. Anderen die ik in de laatste groep heb ontmoet kwamen van soortgelijke religieuze achtergronden. De natuurlijke neiging voor velen die lang en hard gewerkt hebben in een poging "het vlees te kruisigen" en "dagelijks hun kruis op te nemen," om zo gered te blijven of om te volharden tot het einde, schijnt een trek te zijn naar iets dat op vrijheid lijkt, in het bijzonder onder de schijn van het begrijpen van genade.

Een tijdlang, tenminste, na zovele jaren van geestelijke slavernij, was het zo verfrissend om in staat te zijn te ontspannen en gewoon weer de eenvoudige geneugten van het leven te genieten. Maar steeds meer voelde ik een onbehaaglijkheid in mijn geest en de Heer begon een honger in mijn hart te plaatsen om Hem in een diepere mate te kennen. Hij toonde mij dat mijn geestelijke reis nog niet voorbij was. Ik was nog niet gearriveerd. Hij onthulde me ook dat, hoe genoegzaam mijn leven ook was, ik geestelijk in mijn vrije versnelling stond, nergens heen gaand. Als ik door wilde gaan naar de volwassenheid, zo werd ik me op een dag bewust, moest ik de kritieke zaak onder ogen zien dat ook al was alles me toegestaan, niet alles nuttig was, niet alles opbouwend (1 Kor. 10:23).

Ik moest toegeven dat door het gebruiken van mijn vrijheid in Christus, als een excuus om te leven naar het vlees, binnenin mij iets langzaam aan het sterven was (Rom. 8:13). Het begon me te hinderen dat er weinig van blijvende waarde was dat in mijn leven werd bereikt. Ik begon geplaagd te worden door twee vragen: "Hoeveel goeds doe ik voor hen die ik liefheb?" en, van meer belang: "Verheerlijkt mijn leven werkelijk God en Zijn evangelie?" osne-4(l)] TJETBT1 0 074 287824 397.85 Tmndenind

Zij die zeggen genade te begrijpen worden vaak fatalistisch en of apatisch. Zij die genade niet begrijpen neigen er toe wettisch te worden, al is het maar voor een tijdje. De een of de ander van deze extremen schijnt moeilijk te vermijden te zijn, in het bijzonder voor ons die onze kindertijd doorbrachten onder de instructie van waar velen naar verwijzen als "Bijbeltijgers" of "heiligheid predikanten." Ik groeide op op de voorste rij van een conservatieve Mennonieten missie kerk. Op jonge leeftijd leerde ik God en de vuren van de hel te vrezen. Wanneer men op zo'n gevoelige leeftijd onderworpen wordt aan deze vorm van "geestelijk misbruik," dan wordt een blijvend merkteken op het denken gebrand. Als een pure zaak van overleven en geestelijke gezondheid schijnt het onontkoombaar in het een of andere kamp een schuilplaats te zoeken.

Volgens Websters woordenboek is "wetticisme" "de leer van redding door goede werken." Vrijwel iedere sekte zal onvermurwbaar ontkennen dat ze wetticisme promoten. Ze geven toe dat elke denominatie een unieke focus heeft op bepaalde leerstellingen en dat hun belijdenissen en tradities iets verschillen. Maar wanneer alles gezegd is leren ze vrijwel allen, zonder uitzondering, dat iemand iets moet doen om gered te kunnen worden. Sommige groepen claimen dat iets zo simpel als de kinderdoop alles is wat nodig is. Anderen leren dat de waterdoop als een volwassene of het houden van de Sabbat essentieel is voor redding; veel groepen omhelzen andere zaken zoals tienden, communie enz., en de lijst gaat maar door.

Er zijn echter sommigen die de claim leggen dat al wat men hoeft te doen om gered te worden is in je hart bepaalde leerstellingen te geloven en die openlijk met je mond te belijden. In feite is dit de oefening die hen in veel kerken kwalificeert voor lidmaatschap. Zodra dit bereikt is moeten leden het geloof behouden, totdat ze sterven, dit om zeker te zijn van een ticket naar de hemel en om in de tussentijd van hun "eeuwige veiligheid" te kunnen genieten. Dit is wat ik bedoel wanneer ik de term "wetticisme" gebruik.

Webster definieert "fatalisme" met "het geloof dat alle gebeurtenissen bepaald zijn door het lot en daarom onontkoombaar zijn." Christelijk fatalisme of pure genade fatalisme geeft God tenminste krediet voor het bepalen van de uitkomst van alle gebeurtenissen, iets wat ik ook doe. De Godheid van God en de soevereiniteit van Christus is een ander enorm onderwerp. Misschien is dit iets voor een ander artikel. Maar er is een fatalisme dat zegt: "Wanneer het aankomt op Gods grandioze doelstelling of bedoeling met mijn leven, wat moet zijn zal zijn, ongeacht wat ik

God. Beide zijn een mengsel van deels waarheid en deels leugen; de een gaat de fout in aan de kant van voorzichtigheid en ongeloof, en de andere aan de kant van toelaten en vrijheid. De een is een actieve ontkenning van de waarheid, de andere is een passieve ontkenning.

De waarheid van het evangelie, dat de kracht van God is voor redding, wordt ver boven deze twee leugens ervaren; het wordt alleen in genade ontdekt, door geloof.

Deel 1 -

1:18;SW). Deze boodschap is niet in overeenstemming met de wijsheid van mensen. Het is Gods wijsheid voor de volwassene, wijsheid in een geheim, die verborgen is geweest in God, totdat ze aan Paulus werd onthuld (vergelijk 1 Kor. 2:5-7). Echter, deze eenvoudige, maar krachtige boodschap van Jezus gekruisigd, en Gods verbazingwekkende genade, is door velen die zeggen het te geloven zo verkeerd verstaan. Dit feit op zich maakt de bewustwording van de genade van God des te kostbaarder. Wij die het echt verstaan en de waarheid er in liefhebben - ons geloof is verankerd in de kracht van God die er in onthuld wordt.

De waarheid over de kracht van de genade van God voor redding is niet ingewikkeld. Ze is zo eenvoudig dat zelfs een kind het kan begrijpen, maar net als met al Gods waarheden komt het door onthulling. "Waarvan wij

ons was, een geschenk dat genadevol werd toegewezen. Paulus versterkt deze waarheid door een vijfde zinsnede toe te voegen: niet uit werken. Redding heeft niets te doen met onze werken, iets dat we deden of zouden kunnen doen.

Nadat Paulus de basis van redding heeft vastgesteld, levert hij ook een goede reden waarom het op deze manier moet gaan. De reden dat wij gered worden in genade, door geloof, is opdat niemand zou roemen. Dit geschenk van God is zo duur en kostbaar, dat Hij niet zal toestaan dat het hoe dan ook door menselijke betrokkenheid bezoedeld zal worden. Hij laat geen ruimte over voor roemen, opdat niemand zou pogen God van Zijn heerlijkheid te beroven. "Ons tevoren bestemmend in de plaats van een zoon door Jezus Christus, in Hem, naar het welbehagen van Zijn wil, voor de lofprijzing van de heerlijkheid van Zijn genade, die ons begenadigt in de Geliefde" (Efe. 1:5,6;SW). Wij die een voorverwachting hebben in de Christus, zijn er voor de lof van Zijn heerlijkheid (:12). Hij Zelf heeft verklaard: "Ik ben JAHWEH, dat is Mijn Naam. En Mijn heerlijkheid zal Ik niet aan een ander geven" (Jes. 42:8;SW).

Om alle twijfel over de bron van redding weg te nemen, noemt Paulus het Gods naderingsgeschenk. De uitdrukking "naderingsgeschenk" verwijst terug naar bepaalde dierenoffers die door de priesters van weleer aan God werden geofferd. Een studie in het boek Leviticus zou zeker inzicht toevoegen over de uitdrukking naderingsgeschenk, maar er is ook een bekende verwijzing in hoofdstuk twee van het evangelie naar Mattheüs, dat zou volstaan als een heldere illustratie van deze uitdrukking. Hier ontdekken we dat het goud, de wierook en de mirre van de drie magiërs, aangeboden aan de baby in de kribbe, naderingsgeschenken worden genoemd.

Ieder aspect van redding, inclusief rechtvaardiging, is zo gratis als zonneschijn en de lucht die we ademen. Zelfs ons geloof is een geschenk. Er is geen verdienste in geloven. Niets is gemakkelijker voor een kind dan te geloven in een liefhebbende vader.

"Geloof scheidt niets, doet niets, verdient niets, en heeft buiten het onderwerp om geen werkzaamheid, want het is geen redder. Als ik mij toevertrouw aan een lift, zodat ik de tiende verdieping kan bereiken, draag ik niets bij aan de kracht die mij optilt, noch voorkomt mijn onwetendheid over het mechanisme dat ik naar die verdieping wordt gebracht." - (George Rogers, Studies in Romans, p. 34).

In feite worden Gods geschenken bedorven op het moment dat wij ze verbinden met ook maar een hint van verdienste of werk. Niemand zou de prijs voor geloof, redding of rechtvaardiging kunnen betalen. Het is allemaal volkomen gratis. God zal niemand iets schuldig zijn. Wanneer we in de ogen van onze liefdevolle Redder kijken, dan zal Hem alle heerlijkheid geven het gemakkelijkste zijn dat we ooit deden.

Paulus zet in zijn schrijven aan de ecclesia in Rome de uitdrukking "in genade door geloof" uiteen. Eerst kwalificeert hij het geloof waarover hij spreekt wanneer hij schrijft: "Maar hij die niet werkt, maar gelooft in Die de oneerbiedige

rechtvaardigt, wordt zijn geloof toegerekend als rechtvaardigheid" (Rom. 4:5;SW). Later bevestigt hij de band tussen genade en dit geloof. Hier onthult hij dat doorheen Christus wij toegang hebben door geloof in de genade waarin we staan (Rom. 5:2). Dit is het geloof dat vrije en heerlijke toegang levert in Gods genade. Redding is van begin tot einde uit geloof, opdat het zal overeenstemmen met genade (verg. 4:16).

Geloof is de sleutel om de deur te ontsluiten naar het krachtige gebied van genade, waarin we staan. Wij riepen geen geloof op of vervaardigden het in ons hart door onze eigen wil of op andere wijze. We ontvingen de geest, die van God is, opdat we dat mogen waarnemen wat genadevol aan ons door God wordt gegeven (1 Kor. 2:12). De geest werd vrijelijk aan ons gegeven om ons in staat te stellen deze zeer kostbare gift waar te nemen, die ook al om niet werd gegeven. Alleen in dit gebied van genade is er kracht om te staan en om echt leven vast te grijpen in deze huidige, boze aion. Zij die onwetend zijn van de kracht van genade en Gods rechtvaardigheid, zullen proberen hun eigen rechtvaardigheid te vestigen; maar door dat te doen zullen ze ondervinden dat het onmogelijk is onderschikt te zijn aan of vreugde te vinden in de rechtvaardigheid van God (verg. Rom. 10:3). Paulus verklaart in feite dat zij die proberen aanvaarding te vinden bij God door werken van wet, feitelijk uit het gebied vallen waarin de genade werkzaam is (verg. Gal. 5:4).

De twee traditionele definities van genade die ik leerde toen ik opgroeide in de Mennonitische kerk waren: "een onverdiende gunst aan de onwaardigen" en "een gunst verleend aan hen die het tegendeel verdienen." Beide uitspraken zijn waar, maar besmet en incompleet, voornamelijk omdat ze mens-gericht zijn. De term "onverdiende gunst" is overbodig; gunst betekent onverdiend. Het meer serieuze probleem zit hem in het feit dat het woord onverdiend naar ons zondaren verwijst. We zouden niet vooraan moeten staan wanneer genade wordt gedefinieerd. Deze ongelofelijke genade is van God! Onze aandacht zou, ten eerste en vooral, op Hem gericht moeten zijn, de bron van genade en van alles. Ook het toevoegen van meer termen als "aan de onwaardige" en "zij die het tegendeel verdienen," vestigt de aandacht op onszelf en houdt daarom onze ogen weg van God, onze Redder, en de bedoelde betekenis. De kracht en schoonheid van genade is een vertoon van Gods karakter en van Zijn rechtvaardigheid. Waardigheid komt niet de vergelijking binnen van Gods handelen met de mensheid. Wij kunnen Gods liefde voor ons niet beïnvloeden of Zijn gunst winnen, maar zij die echt het leven leven in het gebied van de genade door geloof, zullen op dramatische wijze beïnvloed worden door de kracht er van om te redden.

Één reden waarom de absolute kracht van genade verkeerd wordt begrepen en niet aanvaard, is te wijten aan het feit dat er andere verzen zijn die het tegen te spreken. Paulus stelt bijvoorbeeld in 1 Korinthe 15:1,2 dat wij gered zijn door het evangelie, als we vasthouden aan wat hij zei bij het brengen van het evangelie. Hij gaat verder en verklaart dat als wij niet vasthouden aan wat hij zei bij het brengen van het evangelie, ons geloof kunstmatig en vals is. Opnieuw geeft de

apostel ons les in Filippenzen 2:12-16 om onze redding uit te werken, handen en voeten te geven, met vrees en beven. Voor de oppervlakkige waarnemer deze passages, en vele andere, in sterke tegenstelling te zijn met onze tekst uit

(1 Kor. 15:53). Samen met de hele schepping kreunen ook wij, die de eerstelingen van de geest zijn, in onszelf en zwoegen wij om bevrijd te worden van de slavernij van de vergankelijkheid, het zoonschap verwachtend, de verlossing van ons lichaam (Rom. 8:21-23). Daarom wachten we, met geduld, op Zijn Zoon uit de hemelen, Die Hij opwekte uit de doden, Jezus, onze redder uit de komende verontwaardiging (1 Thess. 1.10). We hebben een permanent thuisland in de hemelen. Het is er altijd geweest. De Here Jezus Christus zal onze lichamen van vernedering omvormen om ze gelijk te maken aan het lichaam van Zijn heerlijkheid (Filippenzen 3:20,21), om ze passend te maken bij onze woonplaats.

"want de Heer Zelf zal afdalen van de hemel, met een bevelsroep, met de stem van de aartsengel en met de trompet van God, en de doden in Christus zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, die leven, die overblijven, tegelijkertijd, samen met hen, weggegrist worden, in wolken, in een treffen met de Heer in de lucht. En zo zullen wij altijd samen met de Heer zijn. Bemoedigt elkaar daarom met deze woorden!" (1Thessalonians 4:16-18).

Het is pas wanneer we veranderd en weg gegrist zijn dat we helemaal gered zullen zijn. Dit is onze ultieme redding, en vanaf die die tijd zullen we altijd met de Heer zijn.

Hoe zit het dan met onze huidige redding, "wij worden gered"? Veel van de verwarring over gered zijn wordt veroorzaakt door verzen verkeerd toe te passen op een aspect van onze redding dat niet zo bedoeld was. Relatief gesproken is er maar weinig over deze waarheden die we zojuist hebben besproken dat we moeten , met betrekking tot het feit dat we gered zijn van zonde. We hoeven het alleen maar te . We hebben een grondige bewustwording nodig van Gods onthulling van de kracht van genade, om gered te worden van de krijgsliden van de Tegenstander tijdens dit huidige leven. Op juiste wijze de vele passages

Het is waar dat mediteren over het lijden van Christus en onze blijde verwachting, in tijden van nood, de deur zal openen naar een boordevolle voorraadkamer van bemoediging. Alleen al onszelf er aan te herinneren dat wij hier vreemdelingen zijn in een tijdelijk en snel voorbijgaand bestaan, vergeleken met ons hemels lotdeel, dat ons blijvend thuisland is, kan een dynamisch impact hebben op onze blik op het leven. Er is veel zegen te vinden in een voortdurend onze afhankelijkheden richten op "boven" en God danken dat we verzegeld zijn met de heilige geest van de belofte, de belofte van het genieten van ons lotdeel (Efe. 1:13,14). Zijn geest die woning in ons maakt is de garantie dat de volle betaling van wat ten behoeve van ons was bewerkt, zal komen wanneer we verheerlijkt worden. Nadenken over deze krachtige waarheden is nog maar het begin. Het is niet zozeer een zaak van discipline om onszelf te bemoedigen, het is meer een zaak van groeien in kennis en de bewustwording van Gods verbazingwekkende genade (Kol. 1:6).

Wanneer we proberen, ook al is dat oprecht, om twee verzen samen te mengen die spreken over verschillende aspecten van redding, is een schijnbare tegenstrijdigheid het gevolg. Laten we eens nauwkeurig kijken naar twee passages, die we al eerder aangeduid hebben, die schijnen tegenstrijdig te zijn, en ze gebruiken om de meest algemene tegenstrijdigheid te vertegenwoordigen. Het identificeren van de Griekse vormen van het werkwoord "redde" in deze twee teksten zal zeer behu

Deel 2 - Genade begrijpen

Soms is het behulpzaam eerst te laten zien wat niet waar is, om ons te helpen zien wat wel waar is. Ik hoorde een predikant deze uitspraak doen: "Ik zou liever willen dat de heiligen van God genade begrijpen en er niet in leven, dan dat ze genade niet begrijpen maar er wel naar leven." Het "er wel naar leven," waar hij naar verwees, is een dagelijkse wandel die de Heer waardig is en onze roeping. Hij beweerde dat dit twee neigingen zijn waar "Christenen" toe gedrongen of getrokken worden. De ene groep redeneert dat als redding een 100% gratis geschenk van God is en 0% afhankelijk van werken, er geen reden is rechtvaardigheid na te jagen. Zich bewust zijnde dat zij niets deden om Gods gunst te winnen of hun redding te verkrijgen, zien ze niet de verdienste in van het doen van iets om de God die hen redde te verheerlijken.

Om fair te zijn tegenover hem: hij zei niet dat de status van de eerste groep ideaal was. Hij geloofde dat die in ieder geval beter was dan die van de andere groep, die de genade niet begreep maar een goed leven leidde, denkend dat het hun eigen rechtvaardigheid is die hen kwalificeert om gered te worden, onwetend van het feit dat waar zij voor werken al om niet is toegekend.

Voordat aan mijn hart werd onthuld dat God de Redder van heel de mensheid is, in het bijzonder van gelovigen (1 Tim. 4:10,11), bracht ik twintig jaren door in religieuze gevangenschap, proberend Gods gunst te winnen door mijn werken. Zoals vaak het geval is wanneer de slinger te ver in één richting doorslaat, is het ook het geval in de andere richting. Dit kan de reden zijn waarom ik neigde in principe in te stemmen met zijn redenering dat zelfs een vaag begrip van genade, die er slechts voor zorgt dat men apathisch wordt, nog steeds te prefereren valt boven de veroordeling waarin ik baadde, nooit in staat te voldoen aan Gods hoge standaard. Dit geprefereerde pad is kennelijk de weg van de minste weerstand en, op z'n minst, aanvankelijk meer aantrekkelijk.

Zijn we ons eenmaal bewust dat we voor vrijheid werden geroepen, dan kan een natuurlijke neiging zijn dat we onze vrijheid gaan gebruiken als aanleiding voor een prikkeling van het vlees (Gal. 5:13). De meesten die voortgang boeken in de Heer ontdekken dat, ook al is voor ons alles toegestaan, niet alles nuttig is, praktisch of opvoedend voor anderen en onszelf (1 Cor. 10:23). Nog belangrijker is dat niet alles God verheerlijkt. Sommigen van ons schijnen het op de moeilijke manier te moeten leren, maar beter laat dan nooit, om te ontdekken dat we slaven worden van hen die wij gehoorzamen (Rom. 6:16).

Velen van de geestelijkheid van het Christendom zullen nadrukkelijk ontkennen dat genade begrijpen beter is dan een goed, zuiver leven te leiden. In feite geloven velen dat dit in tegenstelling tot genade, het een gezonde dosis van vrees voor eeuwige kwelling is die nodig is om ons mensen op het smalle pad te houden. Dit is hier niet de belangrijkste zaak, maar de geschiedenis heeft bewezen dat vrees

geen effectieve motivator is om mensen het goede te laten doen. Met betrekking tot onze redding zijn we er zeker van dat deze vrees niets zal bereiken. Mag ik voorstellen dat apathie, die voortkomt uit fatalisme, en de werken van het wetticisme de keerzijde zijn van dezelfde valse munt? Het is niet alleen dat geen van beide ideaal is; geen van beide doet God een genoegen. Geen van beide is in overeenstemming met gered zijn in genade, door geloof. Zoals in de meeste discussies over tegengestelde inzichten is er vrijwel altijd een derde optie, die vaak dichterbij het ideaal ligt. Dit is de richting waarin wij vertrouwen dat Gods woord ons zal leiden.

De context is het hier en nu. Wij zijn daarom geen schuldenaren naar het vlees, om te leven in overeenstemming met het vlees. In feite staan wij, als we volharden met leven in overeenstemming met het vlees, op het punt te sterven. Het vlees belooft niets dan dood. Maar als wij, in geest, de praktijken van het lichaam ter dood brengen, zullen we leven (Rom. 8:11-13); we zullen absoluut het leven genieten dat de geest in Christus Jezus het onze maakt. Dit wordt dag na dag bereikt, in genade, door geloof.

Wij, die een zekere mate van vrijheid hebben ervaren bij het geloven van de waarheid van Gods evangelie van genade, gruwen uiteraard van iedere boodschap die smaakt naar religieuze gebondenheid. Wij doen er goed aan valse broeders te mijden die binnen gesmokkeld zijn om onze vrijheid te bespioneren die we hebben in Christus Jezus, wetend dat hun doel is ons opnieuw tot slaven te maken (Gal. 2:4). We verheugen ons in het feit dat "Voor de vrijheid bevrijdt Christus ons". Ik verlang er niet naar opnieuw opgezadeld te worden met het juk van slavernij (Gal. 5:1), maar ook wil ik voor de daïs van Christus (2 Kor. 5:10) niet ontdekken dat ik mijn vrijheid gebruikt heb om gelegenheid te geven aan het vlees. Nee, ik ben er van overtuigd dat er een derde mogelijkheid moet zijn, die het waard is na te volgen. Wat die ook is, het zal een uitstrekken naar een doel van dagelijkse groei in de bewustwording van Gods genade moeten inhouden, zodat Zijn liefde in ons zal werken en ons krachtig in staat zal stellen blij voor elkaar te slaven (Gal. 5:13).

"En laat de onderwezene bijdragen in het woord van die onderwijst in alle goede dingen. Wees niet misleid! God wordt niet bespot! Want wat een mens ooit zou zaaien, dit zal hij ook oogsten. Want wie zaait in zijn vlees, zal verderf oogsten uit het vlees; maar wie zaait in de geest, zal eonisch leven oogsten uit de geest. Maar als wij het goede doen zouden we niet moedeloos mogen zijn, want op onze tijd zullen wij oogsten, als wij niet verslappen. Daarom dan: als we de gelegenheid hebben, werken wij het goede voor allen, maar speciaal voor de familieleden van het geloof."
(Galaten 6:7-10;SW)

Wet houden en fatalisme zijn beide misleidingen van de Tegenstander en het maakt hem niet uit aan welke van de twee u de voorkeur geeft. De ene is de actieve ontkenning van de waarheid en de andere een passieve ontkenning. Beide staan buitenspel. De waarheid en de kracht van God worden regelrecht in het midden ontdekt, in genade, door geloof.

Frank Neil Pohorlak schreef een artikel "Paulinische gepolariseerde paradoxen" en daarin richtte hij zich op juist deze zaak en schreef het volgende:

"Een fatale drogreden is dat redding zichzelf handhaaft door het blote feit dat ze bestaat. Recht, wijsheid en vriendelijkheid triomferen niet uit zichzelf. Ze triomferen omdat ze heersen in een mens [dominant, superieur in kracht, invloed en belangrijkheid - Webster] en wordt uitgedrukt door de mens in relaties tot anderen."

Verwijzend naar recht, wijsheid en vriendelijkheid, ging hij verder:

"Ze triomferen in en door een mens die van zichzelf gelooft dat hij of zij verbonden is met God ... Redding kan alleen volgehouden worden door een voortgaand persoonlijk geloof in het evangelie, alleen door een persoonlijke voortgaande toewijding aan Christus Jezus als Heer, alleen door deze principes in praktijk om te zetten. Al het andere is puur spotternij en een vals en gevaarlijk waanidee. Redding moet uitgewerkt worden of tot effect gebracht worden, anders zal het vergaan en sterven."

Zoals ik al vermeldde, we moeten eerst de absolute aard van genade en onze positie in Christus begrijpen, voordat we op logische wijze onze huidige redding in de Heer kunnen benaderen. Alleen kennis van genade op zich, zal niet volstaan. Ten eerst zal kennis zonder liefde weinig tot stand brengen. In feite blaast kennis op, maar alleen liefde bouwt op (1 Kor. 8:1,2). Onze apostel die ons de onthulling van Gods genade bracht, is dezelfde die schreef dat zelfs als we in staat zouden zijn alle geheimen waar te nemen en alle kennis te bezitten, maar geen liefde hebben, we niets zijn (1 Kor. 13:2). is niet alleen bewust zijn van wat we hebben en zijn in Christus, maar ook, als Zijn lichaam, samen groeien in een heilige tempel in de Heer (Efe. 2:21). We zullen nu een nadere kijk nemen op het onderscheid tussen en

De rechtvaardige vereiste van de wet wordt vervuld in hen die niet wandelen in overeenstemming met het vlees, maar in overeenstemming met geest (Rom. 8:4). Wanneer we wandelen in geest, zullen we, in geest, instinctief de wet vervullen en ons houden aan de elementen er van. We zullen intuïtief en met graagte de leer er van volgen en er in volharden, wetend dat wanneer we dit doen, wij onszelf zullen redden van de vele valstrikken van de vijand, net zo als zij die ons horen (1 Tim. 4:16). Dit bereiken, of zelfs maar God een genoegen te doen, is in het vlees onmogelijk, want de houding van het vlees is de dood, maar de houding van de geest is leven en vrede, omdat de houding van het vlees vijandschap is met God; want het is niet onderschikt aan de wet van God en het is daar ook niet toe in staat. Nu zijn zij die in het vlees zijn niet in staat God een genoegen te doen (Rom. 8:6-8).

Er zijn honderden verzen in de brieven van Paulus met betrekking tot onze houding. Ik schaam me er voor hoe ik ze vermijdde, omdat ik bang was het juk van de slavernij opnieuw op mij te nemen. Ik zie nu dat er een heerlijke, derde optie is. Het is in Paulus' evangelie van genade. Het is in dood zijn voor zonde en levend voor God. Het is in geest en in liefde. Het is in genade, door geloof.

moeten acht slaan op hen die zo wandelen. Het feit dat we toestaan dat leerstellingen ons verdelen, bewijst dat we nog steeds minderjarigen zijn. Paulus zei aandacht te schenken aan hen die zichzelf gelovigen noemen, broeders en in het bijzonder leraren, en te zien hoe zij wandelen. Hij ging verder, huilend van verdriet, toen hij schreef over hen die tegengesteld aan zijn evangelie wandelen, en van wie schande hun heerlijkheid is, die gericht zijn op het aardse. Hij noemde hen vijanden van het kruis van Christus en zei dat vernietiging hun voleinding zal zijn (Filip. 3:17-19). Als imitatoren van God zullen wij de meest voorbeeldige levens hebben van alle volken op aarde.

Op een mysterieuze, maar machtige, manier kan alleen het begrijpen van Gods genade, door het evangelie, ons de kracht geven om die zonden te vermijden waarvan menselijke logica veronderstelt dat ze ons toestemming verleent en ons ze met graagte laat doen, omdat er geen veroordeling voor ons is, zelfs als we ze doen. Pogen rechtvaardig te worden door het houden van de wet zal het tegengestelde effect hebben.

Laten we de passage waarin Mr. Pohorlak verwees naar de Filippenzen eens nader onder de loep nemen. "Bewerk je eigen redding" is de verwoording van de King James vertaling, en in is, naar mijn mening, misleidend. We zullen de weergave van de Concordant Literal Version onderzoeken, die ook door Mr. Pohorlak werd geciteerd: "Daarom, mijn geliefden, zoals jullie altijd gehoorzamen*, niet alleen bij mijn komst, maar nu veel meer bij mijn afwezigheid, blijf met vrees en beven jullie redding uitwerken! Want God is het Die in jullie zowel het willen en het werken werkt, ten behoeve van het welbehagen." (Filip. 2:12,13;SW).

Het is buitengewoon belangrijk te verstaan dat de elementen van het Grieks voor het woord dat met gehoorzamen wordt vertaald, ONDER-HOREN (CLNT, keyword. p. 209) zijn. Nauwlettend luisteren of aandacht schenken kan niet gescheiden worden van gehoor geven. Gehoorzamen vanuit het hart, het type van onderwijs waaraan wij overgegeven zijn (Rom. 6:17), is onderschikt luisteren. Dit is de eerste stap van actie aan onze kant. Dit is waar Paulus begint. Hij moedigt, zij die altijd gehoorzamen, of zij die altijd aandachtig luisteren, op dezelfde wijze, met vrees en beven hun huidige redding uit te werken.

Vrees wordt gedefinieerd met "een emotie aangewakkerd door op handen zijnd kwaad" (CLV Keyword, pag. 105). De vreeze Gods, echter, is het begin van kennis (Spreuken 1:7). Wij zijn de tempel van God; Hij leeft in ons (1 Kor. 3:16). Ons ontzag en diepe eerbied voor Hem overschaduwde alle vrees voor opkomend kwaad. Wanneer wij de vreeze Gods begrijpen, zijn we in staat om ons te verheerlijken in onze kennis van Hem. Hijzelf geeft ons wijsheid en begripsvermogen. Hij is een schild voor hen die met integriteit wandelen en Hij alleen is Degene Die de weg van Zijn heiligen bewaakt (Spreuken 2:5-8).

Een kenmerk van de CLV is dat alleen de exacte woorden die uit de Griekse handschriften worden overgedragen in vette druk staan. Als we de dun gedrukte

woorden weghalen, die werden toegevoegd om het beter leesbaar te maken, houden we het volgende over: "met vrees en beven zijnde jullie eigen redding gevolg" of "eigen redding wees uitwerken". Het werkwoord "uitwerken" staat in wat de "middle voice"^{*1)} wordt genoemd. Het Engels kent twee "voices" - de actieve en de passieve. Actief is het waar het onderwerp de handeling zelf verricht. Passief is het waar het onderwerp de handeling ondergaat. Het Grieks kent drie voices. In de middle voice ondergaat het onderwerp, min of meer, de handeling, maar neemt er t

uitdrukking van het evangelie bestaat uit gedrag dat er zo eenduidig mee is, dat het leven alleen al de geest van de boodschap zal verkondigen, naast de formele verkondiging." (CLNT Commentary - pag 298). Als we het paard achter de wagen spannen en denken dat de manier waarop wij het leven hebben en zo te schijnen komt door ons werken voor de Heer, zullen we al snel ontmoedigd raken. Maar als we vasthouden aan de waarheid van het evangelie door voortdurend te komen naar en ons onderschikken aan het licht van de uitspraken er van, zullen onze levens vanzelf levende uitdrukkingen van Gods liefde en genade worden. Dit is het verschil tussen onder genade en onder wet.

Nogmaals: het werkwoord "worden" staat in de Griekse actieve vorm, die de onvoltooide of voortgaande vorm is. Smetteloos worden (:15) is een doorgaande handeling van onze huidige redding. Hoewel het God is Die in ons werkt, zal het voor de heerlijkheid van Paulus zijn in de dag van Christus, bevestigend dat hij niet voor niets rende of zwoegde (:16) en wij niet voor niets de genade van God ontvingen (2 Kor. 6:1).

Koning David schreef: "Vele zijn de kwaden van de rechtvaardige, maar JAHWEH zal hem van alle redden" (Psalm 34:19;SW). Zijn zoon, Koning Salomo, richtte zijn hart op het verkrijgen en doorzoeken door wijsheid van alles wat onder de hemelen gedaan wordt, en concludeerde dat dit leven opgesomd kan worden als een ervaring van kwaad dat God aan de zonen van de mensheid heeft gegeven, om hen er nederig door te maken (Spreuken 1:13). Hoewel dit waar is hoeven we niet bang te zijn voor de stormen van het leven, omdat God ons door al deze zal redden in genade, door geloof. Alleen genade heeft de kracht om het geloof en de liefde te leveren die we dagelijks nodig hebben (1 Tim. 1:14). Alleen liefde werpt vrees uit (1 Joh. 4:18). We zoeken voortdurend beschutting onder de paraplu; we staan en zijn gered door vast te houden aan wat Paulus zei bij het brengen van het evangelie, tenzij en uitgezonderd we natuurlijk geveinsd geloven (1 Kor. 15:2).

De wetticist heeft het verkeerd als hij denkt dat hij verantwoordelijk is om iets uit eigen kracht te doen. Hij die probeert door wet gerechtvaardigd te worden, probeert feitelijk zichzelf vrij te stellen van Christus. Dit is de enige manier waarop men kan vallen uit het gebied waar genade werkzaam is (Gal. 5:4). De fatalist heeft het net zo verkeerd, denkend dat hij droog zal blijven zonder te wandelen onder Gods paraplu. Hij heeft het ook verschrikkelijk verkeerd als hij denkt dat hij automatisch smetteloos zal worden, en zal verschijnen als een lichtdrager, puur en alleen door zijn roeping in Christus Jezus. Als dit het geval was, waarom zou Paulus zich dan zorgen maken over niet in staat zijn heerlijk te zijn in de dag van Christus; hoe zou het voor hem mogelijk kunnen zijn om voor niets te lopen en voor niets te zwoegen? Tussen deze twee misvattingen staan wij in genade, gelovend in het evangelie van God, vertrouwend op de kracht er van voor redding, één dag tegelijk.

In oktober van 1917 schreef A.E. Knoch het volgende:

"We wensen allen te verzekeren, die zo vriendelijk bezorgd zijn, dat wij geen millimeter hebben afgeweken van onze hoge positie . In feite hebben

we, in gemeenschap met enkele van onze lezers, zo onze voorrechten in Hem benadrukt, dat het in een bepaalde mate ons van de volle bewustwording van onze houding heeft onttrokken. Onze taak hier beneden kan niet aangehaald worden door een proces van redeneren vanuit onze verhoogde plaats boven... Het is van het allerhoogste belang dat wij onderscheid maken tussen onze positie en onze gehoorzaamheid Deze zijn onderscheiden in gebied, de een in de hemel en de ander op aarde. Het een is voor ons geloof; het is wat we geloven. Het ander is voor onze voeten; het is wat we doen. Het een verlicht onze harten; het ander verlicht onze wandel" (Unsearchable Riches, Jaargang 9, pag. 4).

Paulus gebruikte de onderscheiden uitdrukkingen en met een goede reden. Hij noemde zichzelf een in de Heer (Efe. 4:1). En aan de ecclesia in Korinthe stelde hij deze vraag: "Zijn jullie niet mijn werk in de Heer?" En hij beantwoordde zijn eigen vraag met: "Indien ik voor anderen geen apostel ben, ben ik het toch zeker voor jullie. Want jullie zijn mijn zegel van mijn apostelschap " (1 Kor. 9:2;SW).

Let op de actie woorden die Paulus gebruikt voor onze roeping in de Heer. Wij groeien uit tot een heilige tempel in de Heer (Efe. 2:21). "want jullie waren eens duisternis, maar nu licht in de Heer. Wandel als kinderen van licht! Want de vrucht van het licht is in iedere goedheid en rechtvaardigheid en waarheid, toetsend wat de Heer welgevallig is" (Efe. 5:8-10;SW). "Daarom, mijn broeders, geliefd en naar wie verlangd wordt, mijn blijdschap en erekrans, sta zo krachtig in de Heer, geliefden. Ik moedig Euodia aan en ik moedig Syntyche aan eensgezind te zijn in de Heer. Ja, ik vraag ook jou, mijn echte kameraad, wees hen behulpzaam die in de evangelisatie samen met mij strijden, ook met Clemens, en met de rest van mijn medewerkers, van wie de namen staan in het boek van het leven. Verheug je in de Heer, altijd! Opnieuw zal ik zeggen: verheug je!" (Filip. 4:1-4;SW)

Wij groeien toe naar het zijn van een heilige tempel in de Heer (Efe. 2:21). "Wandel als kinderen van licht! Want de vrucht van het licht is in iedere goedheid en rechtvaardigheid en waarheid, toetsend wat de Heer welgevallig is" (Efe. 5:8-10;SW). "... sta zo krachtig in de Heer, geliefden... eensgezind te zijn in de Heer. ... Verheug je in de Heer, altijd! Opnieuw zal ik zeggen: verheug je!" (Filip. 4:1-4;SW).

Het is waar dat God ons zegent met alle mogelijke geestelijke zegen te midden van de hemelingen, in Christus, in overeenstemming met de wijze waarop Hij ons koos in Hem vóór de nederwerping van de wereld, wij heilig en smetteloos dienen te zijn voor Zijn ogen (Efe. 1:3,4). Zien we eenmaal de absolute waarheid van wat we zijn in Christus, smetteloos in de ogen van God, dan openen we de deur naar genade die dagelijks heerst in ons levens. Net zoals zonde heerst in de dood, zo zou genade ook moeten heersen door rechtvaardigheid (Rom. 5:21).

"Want de reddende genade van God verscheen aan alle mensen, ons opvoedend, zodat, de oneerbiedigheid en de wereldse verlangens verloochenend, wij verstandig en rechtvaardig en godvruchtig zouden leven in de huidige aion, een voorsmaak hebbend van de blijde verwachting en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Redder, Jezus Christus, Die Zichzelf gaf ten behoeve van

ons, opdat Hij ons zou verlossen van iedere wetteloosheid en voor Zich een speciaal volk zou reinigen, ijverig in goede werken. Spreek deze dingen! En bemoedig en leg bloot met alle gebod. Laat niemand jou geringschatten." (Titus 2:11-15;SW)

1) - Middle Voice - een werkwoordsvorm waarbij de handeling uitgaat van en gericht is op het onderwerp.

Deel 3 - Het toppunt van alle onthulling

Het boek Efeze, en in het bijzonder de eerste drie hoofdstukken, wordt vaak gezien als de hoogste onthulling van de waarheid voor Gods kinderen vandaag, en is onze oprechte waardering waard. Dit boek neemt ons mee terug naar vóór de nederwerping (grondlegging, NBG) van de wereld, naar de tijd toen wij, Zijn lichaam, in Christus gekozen werden (1:4). Het neemt ons ook mee naar voren in tijd, naar de komende aionen, wanneer God de alles overstijgende rijkdommen van Zijn genade tentoon zal spreiden in Zijn vriendelijkheid naar ons in Christus Jezus (2:7). Ook in Efeze is de enige plaats in heel de Schrift waar de term "de doelstelling van de aionen" is opgetekend (3:11), waarin wij een integrale rol spelen.

In overeenstemming met Gods doelstelling van de aionen was Paulus het uitgekozen instrument om het evangelie van de onnaspeurbare rijkdommen van Christus naar de natiën te brengen. De belangrijkste reden die gegeven wordt, was om aan de soevereiniteiten te midden van de hemelingen, door de ecclesia, de veelkleurige wijsheid van God bekend te maken (3:7-11). Vanwege Zijn grote liefde voor ons heeft God bedoeld Zijn wijsheid aan de machtige hemelse wezens bekend te maken door het uitgeroepen gezelschap van Christus' gezamenlijke lichaam. Wij kunnen zelfs niet beginnen het belang te onderkennen van zulke verheven waarheden, zonder een diep gevoel van ontzag te hebben.

In deze gevangenisbrief leren we dat toen wij gingen geloven, wij verzegeld werden met de heilige geest van belofte (1:13). Het zegel dat wij ontvingen is Vaders stempel van goedkeuring en Zijn belofte van zekerheid tegen enige schending. De Geest zelf getuigt samen met onze geest dat wij kinderen van God zijn en ook genietters van een lotdeel van God, gezamenlijke genietters van Christus' lotdeel (Rom. 8:16,17). Wij kunnen er zeker van zijn dat niets in staat zal zijn ons te scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heer (Rom. 8:39) en alles wat Hij Zich ten doel heeft gesteld zal ook inderdaad gedaan worden. Hij heeft niet alleen het verlangen heel Zijn wil te volbrengen, maar Hij heeft de wijsheid en het vermogen dat te doen.

Hier ontdekken we ook dat Hij ons samen opwekt en ons samen plaats te midden van de hemelingen, in Christus Jezus (2:6), niet letterlijk, maar in Hem. Deze

sublieme heerlijkheden waren tevoren verborgen geweest in God (Efe. 3:9), totdat zij aan Paulus, via onthulling, bekend waren gemaakt, in overeenstemming met het geheim van de bedeling van de genade van God (3:2,3). Wat mogelijk de meest verbazingwekkende onthulling in Efeze kan zijn, en mogelijk in alle heilige Schrift, is dit: wij, Zijn lichaam, zijn het complement van degene Die het al in allen completeert (1:23). Christus is het Hoofd, en niet alleen zijn wij compleet in Hem (Kol. 2:10), maar als Zijn lichaam vullen we Hem aan of completeren wij Hem. Deze onthulling aangaande Christus en de ecclesia is zo groot (Efe. 5:32), dat het bijna ongelooflijk is en de volle betekenis zal zeker niet gerealiseerd worden totdat wij weggenomen worden naar ons blijvende thuisland in de hemelen. Als bevestiging weidt Paulus uit over deze zeer belangrijke onthulling door te stellen dat wij "gecomplementeerd zouden worden in heel het complement van God" (3:19;SW)

Dit heerlijke, leerstellige, deel eindigt met "Hem nu, Die in staat is meer dan overvloedig te doen boven al wat wij vragen of begrijpen, naar de kracht, die in ons werkt, Hem zij de heerlijkheid in de ecclesia en in Christus Jezus in al de generaties van de aion van de aionen. Amen!" (3:20,21;SW). Dezelfde Geest die Jezus vanuit de doden opwekte, maakt z'n woning in ons (Rom. 8:11). Wij hebben deze verbazingwekkende schat voor een goede reden in nederige, aardse vaten: dat de overstijging van de kracht uit God zal zijn en niet uit ons (2 Kor. 4:7). God is bezig in het proces van het bewerken van een werk dat ver voorbij alles is waar wij naar kunnen vragen of zelfs geestelijk waarnemen, en hoe verbazingwekkend dit ook mag zijn, Hij doet het in overeenstemming met dezelfde geest en kracht die in ons werkzaam is. Onze grote verwachting in de hemelen verwachtend kan een dynamische invloed hebben op onze levens als we er een glimpje van opvangen.

Laat me u er aan herinneren dat de onderbrekingen in het hoofdstuk niet in de oorspronkelijke handschrift(n)-: -4((t)-3(e)n)-T1-.s4e redala;SW)23.39 Tm[()] TJETB34.990 0 1 70

oprecht: ""Heer, wat goed zal ik doen opdat ik aionisch leven zal hebben?" (Matt. 19:16;SW). Na een korte uiteenzetting beëindigt Jezus Zijn dialoog met de jongeman met deze woorden: "Indien jij perfect wil zijn, verkoop jouw bezittingen en geef aan de armen"(v. 21). Dit was niet wat de jongeman wilde horen en hij ging verdrietig weg, omdat hij vele bezittingen had (v. 22). Jezus echter ging voort met spreken tot Zijn volgers: "En nogmaals zeg ik tot jullie, het is gemakkelijker voor een kameel door het oog van de naald te gaan, dan voor een rijke binnen te gaan in het koninkrijk van God" (v. 24). Dit horend waren de discipelen ontzettend verbaasd, en zeiden: "Wie kan dan gered worden?" Naar hen kijkend zei Jezus tot hen: "Bij mensen is dit onmogelijk, maar bij God is alles mogelijk"(v. 24-26).

Wanneer het aankomt op onze huidige redding, kunnen we verleid worden dezelfde vraag te stellen: "Wie kan dan gered worden?", als het afhangt van het getrouw vasthouden aan wat Paulus zei, toen hij het evangelie bracht, en dan waardig te wandelen aan onze hoge roeping?. We moeten de conclusie trekken dat het antwoord ook hetzelfde is: "Bij mensen is dit onmogelijk!" Hoe kunnen we ooit wandelen, waardig aan zulke een hoge roeping? En toch hebben we hier de aansporing in zwart en wit.

Ongeacht wat het voor een ieder van ons betekent om deel uit te maken van Christus' complement, en waardig aan ons lotdeel te wandelen, moeten we in verband met beide zaken concluderen: "Bij God is alles mogelijk." Ook al zijn we zwakke stervelingen, die vaak tekort schieten aan het ideaal en dagelijks het doel missen, met God moet het op de een 8 593.1477(l)d moe

geschonken om te geloven, blijft geloof het enige middel dat toegang levert tot de

- Wij die in Christus gedoopt zijn, hebben Christus aangedaan (Gal. 3:27). In onze dagelijkse wandel dienen wij, door geloof, de Here Jezus Christus aan te doen, en geen voorzieningen te treffen voor de lusten van het vlees (Rom. 13:14).

- Christus in ons en in ons midden is onze verwachting in heerlijkheid (Kol. 1:27), maar Paulus zwoegde opnieuw voor de Galaten om Christus in hen vorm te geven (Gal. 4:19).

- In zijn eerste brief aan de ecclesia van God, die in Korinthe, vertelde Paulus de heiligen dat ze geheiligd waren, heilig verklaard, in Christus Jezus (1 Kor. 1:2). In zijn tweede brief riep hij hen op zichzelf te reinigen van iedere vervuiling van vlees en geest, heiligheid completerend in de vreze van God (2 Kor. 7:1).

- Opnieuw in zijn eerste brief zei hij dat zij in Christus Jezus waren en dat Hij hun rechtvaardigheid was (1 Kor. 1:30). In de tweede brief schreef hij dat de Ene (Jezus Christus), geen zonde kennend, tot een zondoffer was gemaakt opdat zij Gods rechtvaardigheid zouden verkrijgen, in Hem (2 Kor. 5:21).

- In een adem zegt Paulus dat wij eens duisternis waren, maar nu licht zijn in de Heer (Efe. 5:8) en dan in de volgende zegt hij ons als kinderen van het licht te wandelen (Efe. 5:9) en de wapens van het licht aan te doen (Rom. 13:12).

Het is één ding te geloven en de absolute waarheid hoog te houden dat wij met Christus stierven en dat ons leven nu samen met Hem verborgen is in God (Kol. 3:3). Het is echter iets heel anders ook de relatieve waarheid te geloven dat in onze dagelijkse wandel, in de Heer, wij onze leden moeten doden die op aarde zijn: prostitutie, onreinheid, passie, kwaad verlangen en hebzucht, wat afgoderij is (Kol. 3:5). Een groot deel van het enigma of mysterie dat deze waarheden omringt is dat begrijpen wie wij zijn in Christus, door de kracht van het evangelie, de basis is voor wie wij nu aan het worden zijn, in de Heer. Met andere woorden, zoals we gezegd hebben, het hart dat echt de genade verstaat die betrokken is bij onze redding, wordt overweldigd door geloof en liefde (1 Tim. 1:9). Liefde, alleen, is in staat de juiste vereisten van de wet te vervullen in ons die geloven.

God woont niet in de tijd. Hij ziet ons zoals wij zullen zijn wanneer we onsterfelijkheid aandoen. Hij alleen heeft het einde bepaald van voor het begin; het een is voor Hem net zo echt werkelijkheid als het andere. Hij kan roepen wat voor ons nog geen werkelijkheid is alsof het al bestaat. Het feit dat Hij ons op deze wijze ziet, in Christus, geeft ons het geloof om Hem volkomen te vertrouwen, wetend dat Hij inderdaad het zal bereiken, omdat het in Zijn denken en doelstelling reeds een gedane zaak is. Instemmen met God, Hem op zijn woord geloven en je verheerlijken in de veiligheid van Zijn liefde en wijsheid, is er de oorzaak van dat wij aan deze waarheid vasthouden in de geest er van, één dag tegelijk.

Beide aspecten van deze waarheid betreffende het evangelie complementeren en bevestigen elkaar en worden de kracht van God voor redding, wanneer zij in hun juiste context worden verstaan en geloofd. Wij worden door geloof gerechtvaardigd opdat we vrede mogen hebben naar God, door onze Heer, Jezus Christus, door Wie wij ook de toegang hebben, door geloof, in deze genade waarin wij staan, en wij

kunnen ons verheerlijken in verwachting van de heerlijkheid van God (Rom. 5:1,2). Dit is Gods werking in ons die het evangelie geloven. Dit is de kracht van God aan het werk in anders zwakke en hulpeloze mensen. Wij worden een vertoon van Zijn rechtvaardigheid in de huidige era (Rom. 3:26). Wij kunnen niet eens beginnen ons in te beelden tot welke mate we tentoongespreid worden. Paulus zei dat de apostelen van zijn dagen een theater werden voor de wereld en voor boodschappers en voor mensen (1 Kor. 4:9). Moge ons ongeloof God niet beperken, Die in ons werkzaam is om zowel te willen als werken ten behoeve van Zijn genoeg (Filip. 2:13).

De reden waarom velen niet de heldere uitspraken van de Schrift geloven is omdat hen tegengestelde leerstellingen zijn onderwezen. De meest gevaarlijke leerstellingen zijn vaak niet die welke het verst van de waarheid liggen, maar die welke dichtbij de waarheid zijn of een deel waarheid en dan vermomd als de hele waarheid voor vandaag. Laten we een paar van de meer algemene passages onderzoeken die de heiligen beïnvloedden te geloven dat het onmogelijk is aan de Heer en onze hoge roeping waardig te wandelen. De Schriftuurlijke waarheden waar vaak naar wordt verwezen zijn: "opdat wij gerechtvaardigd mogen worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet, ziende dat uit werken van de wet geen enkel vlees gerechtvaardigd zal worden" (Gal. 2:16;SW) en wij om niet gerechtvaardigd zijn in Zijn genade (Rom. 3.24). Een ander feit is dat Paulus zelf nooit het opstandingsleven verkreeg waar hij zo vurig naar verlangde, noch bereikte hij perfectie (Filip. 3:12).

Gebaseerd op het feit dat we gerechtvaardigd zijn of rechtvaardig gesteld zijn zonder enige oorzaak of verdienste van onze kant en zonder enige overweging van onze wandel, en andere gelijksoortige verzen, komen sommigen tot de conclusie dat onze wandel geheel de onderneming van de Heer is. Ons wordt verteld dat we kunnen doen en laten wat we willen en ons geen zorgen hoeven te maken over waardig wandelen. We stemmen nadrukkelijk in met de verzen die zojuist zijn geciteerd, maar ik ben bang dat de redenering die volgde op z'n best gebrekkig is, en op z'n ergst een rookgordijn. Net als een goochelaar in een circus heeft de Tegenstander enkelen in de maling g3(e)5(ma)reen hen gn -4(i)5(t)-36(i)-4(jn)-6()] TJe heef(n)-3

rechtvaardig gesteld zijn, synoniem is aan het de Heer waardig wandelen, en met het dragen van vrucht in ieder goed werk, en met bekleed zijn met alle kracht, in overeenstemming met de macht van Zijn heerlijkheid, voor alle volharding en geduld met blijdschap (Kol. 1:10,11). Onze wandel is op de aarde, in de Heer, en onze rechtvaardiging is onze positie in Christus. Aan het einde van de lijst, in het bovenstaande Kolossiaanse gebed met betrekking tot onze wandel, lezen we de zinsnede "opgroeïend in de bovenkennis van God" (Kol. 1:10;SW). Is opgroeien in de bovenkennis van God hetzelfde als rechtvaardig gesteld zijn door het geloof van Christus? Natuurlijk niet! Ook waardig wandelen, vrucht dragen, de Heer een genoegen doen of bekleed zijn met alle kracht is dat niet.

We herkennen snel de vergissing van de wetticist in het geloven dat rechtvaardig gesteld zijn het gevolg of effect is van waardig wandelen. Onder de wet is een persoon alleen rechtvaardig als hij ieder bevel gehoorzaamt. Saulus van Tarsus was een model Farizeeër. Hij was goed op weg om smetteloos te worden naar de wet, hoewel hij er nooit helemaal kwam. Hij wist heel goed dat onder de wet strikte gehoorzaamheid op de eerste plaats moest staan en dan zou iemand een juiste positie kunnen verwerven. Onder genade is het precies het omgekeerde. Door het evangelie van de genade van God te geloven komen we in de bewustwording dat we rechtvaardig gesteld zijn door het geloof van Christus. Wanneer we groeien in de bewustwording van deze waarheid en wandelen in het licht daarvan, worden we er door veranderd. Onder de genade is de juiste positie in Christus op de eerste plaats gekomen en dan volgt wandelen in overeenstemming er mee.

Verder hebben we geen strijd met de tegenwerping dat Paulus nooit het ideaal bereikte of perfectie kreeg, want hij is nog steeds ons patroon, ons voorbeeld, en wij dienen hem te imiteren zoals hij Christus imiteerde (1 Kor. 11:1). We dienen hem volledig te volgen in zijn onderwijs, motieven, doelstelling, geloof, geduld, liefde, volharding, vervolgingen en lijden (2 Tim. 3:10,11). Hoewel Paulus nooit de perfectie bereikte, wandelde hij dan niet de Heer waardig? Dat deed hij absoluut! Hij achtte alles een verspeling vanwege de superioriteit van de kennis van Christus Jezus, zijn Heer. Hij verspeelde niet alleen alles om Christus te winnen, maar hij achtte al het andere vuilnis, vergeleken met het kennen van Christus en in Hem gevonden word(e7b7(w85(s)5(h)6(t)-3(dr)-2(a)-4)7(e)-4(re)-5(e)-4(n)- 0 0 1 226.73 30(j)8(d)-)-4

door de kracht van Gods evangelie van genade, kunnen we echt leven voor Degene Die stierf en ten behoeve van ons werd opgewekt (2 Kor. 5:15). De Vader hongert naar ons liefdevolle antwoord en vraagt dezen Hem te aanbidden. God is geest, en zij die Hem aanbidden moeten aanbidden in geest en waarheid (Joh. 4:23,24).

Een andere tegenwerping kan zijn dat niets nu veroordeling is voor hen die in Christus Jezus zijn (Rom. 8:1), want alles is toegestaan (1 Kor. 6:12) aan ons die niet onder de wet, maar onder genade zijn (Gal. 5:18). Deze uitspraken leveren waarheid, maar niet de hele waarheid, en moeten overdacht worden in de context waarin ze werden gegeven. Deze uitspraken "Alles is toegestaan" en "Niets is nu veroordeling" en "Wij zijn niet onder wet, maar onder genade", zijn ten onrechte verhoogd tot de status van absolute waarheid voor iedere gelovige onder alle omstandigheden. Ze zijn herhaaldelijk verkondigd, als een religieuze mantra, zo vaak zelfs dat veel heiligen ze als zodanig zonder vragen aanvaardden. Indien we ze eerlijk onderzoeken in hun context, zal het duidelijk worden dat het inderdaad relatieve waarheden zijn, onderschikt aan bepaalde omstandigheden en afhankelijk van verder licht.

Paulus informeerde ons dat als wij wandelen in geest, wij onder geen enkele omstandigheid de lust van het vlees de vrije loop zouden moeten laten. Hij gaat verder met uitleggen dat het vlees lust tegen de geest, maar de geest tegen het vlees. Dan verheldert hij het punt dat hij maakte door te zeggen dat het vlees en de geest tegenover elkaar staan, opdat wij niet zouden doen wat we maar willen (Gal. 5:16,17). Hij trekt niet de conclusie dat, omdat wij niet onder wet zijn en alles ons is toegestaan, we daarom kunnen doen wat we willen. Hij zegt het tegendeel. Het vlees en de geest staan tegenover elkaar opdat wij niet zouden doen wat we maar willen.

De uitspraak: "Wij zijn niet onder wet, maar onder genade" kan op zichzelf misleidend zijn en moet ook in z'n context onderzocht worden. In het volgende vers stelt Paulus vast wie niet onder de wet zijn. Het zijn zij die door geest geleid worden (:18). Hij vervolgt door een hele lijst met de vele werken van het vlees op te sommen. Hij bevestigt dat we niet kunnen doen wat we maar willen, door te stellen dat zij die zulke dingen doen niet het lotdeel van het koninkrijk van God zullen genieten (:21). "Of hebben jullie niet waargenomen dat jullie lichaam een tempel is van heilige geest die in jullie woont, die jullie hebben van God. En jullie zijn niet van jullie zelf, want jullie zijn gekocht met een prijs. Verheerlijk dan God in jullie lichaam" (1 Kor. 6:19,20;SW)

We vinden een tweede getuige voor het feit dat de onrechtvaardige niet zal genieten van het lotdeel van Gods koninkrijk samen met juist de tegenwerping alles is ons toegestaan"

en nu geheiligd en heilig verklaard en gerechtvaardigd in de naam van onze Heer, Jezus Christus, en door de geest van onze God.

In deze passage gebruikt Paulus "Alles is mij toegestaan" twee maal achter elkaar. In 1 Kor. 10:23 stelt hij dezelfde zinsnede opnieuw twee maal. In alle vier gevallen volgt onmiddellijk na het "alles is mij toegestaan" hetzelfde woord "maar". De drie uitspraken, eenmaal herhaald voor nadruk, zijn zo eenvoudig dat een kind ze kan begrijpen. Alles is mij toegestaan, MAAR niet alles nuttig; alles is mij toegestaan, MAAR ik zal mij niet onder het gezag er van stellen door wat dan ook; alles is toegestaan, MAAR niet alles is opbouwend.

Ik veronderstel dat voor het kind van God dat niet betrokken is bij het doen van wat het hart van God een genoegen doet, dat wat nuttig en opbouwend is, alles hem of haar is toegestaan, in alle omstandigheden en op alle momenten. Ik spreek als een dwaas! Ik ben me bewust dat ons alles is toegestaan met het oog op het feit dat wij niet de genade kunnen uitzondigen en zelfs wanneer we zonde doen, is er geen veroordeling. Het is echter dwaas en schadelijk onszelf onder het gezag te plaatsen van iets dat ons huidige genieten van Gods koninkrijk in de waagschaal stelt, Zijn rechtvaardigheid in ons en onze vrede en blijdschap in heilige geest (Rom. 14:17).

Trouwens, het niet slechts een zaak van het nu genieten van ons lotdeel. Wij allen moeten kenbaar gemaakt worden voor de dais van Christus, opdat ieder van ons beloond zal worden voor dat wat wij door het lichaam gedaan hebben, of het nu goed of kwaad is, Bewust zijnde dan van de vreze van de Heer, overtuigen wij mensen (2 Kor. 5:10,11). Het zou voor de hand liggend moeten zijn dat Paulus niet bezig was aan te bevelen dat mensen kunnen doen wat zij ook maar willen, omdat

Het boek Kolossenzen is geschreven aan de heiligen en gelovige broeders in Christus in Kolosse (Kol. 1:2). Paulus moedigt deze heiligen aan alles te doen, wat ze ook maar zouden doen, als werk vanuit de ziel, als voor de Heer en niet voor mensen. Opnieuw is het de zaak dat zij van de Heer de compensatie zullen krijgen van de genieting van een lotdeel; zij slaven voor de Here Christus. Nogmaals voegt Paulus ook aan deze oproep toe dat hij die schade zal toebrengen uitbetaald zal worden voor dat wat hij beschadigd, en er is geen partijdigheid (Kol. 3:23-25). De context is onze huidige wandeling, hier op aarde. We moeten daarom concluderen dat, ten minste ten dele, de vergelding die we kunnen verwachten wanneer we een ander beschadigen, de verspeling is van de genieting van ons lotdeel hier en nu; dit zou de blijdschap van onze dagelijkse redding inhouden, samen met onze vrede en rechtvaardigheid in heilige geest (Rom. 14:17).

Laten we nu de context overdenken van de uitspraak "niets is nu veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn", die we al als een andere algemene tegenwerping hebben geïdentificeerd. De verzen die naar deze uitspraak in Romeinen hoofdstuk acht, vers één, leiden, zijn Paulus' lange betoog in Romeinen 7, dat eindigt met "Ik ellendig mens! Wat zal mij redden uit dit lichaam van de dood? Genade! Ik ben God dankbaar, door Jezus Christus, onze Heer! Daarom, dan, ben ik zelf met mijn denken dienstbaar aan de wet van God, maar met mijn vlees aan de wet van de zonde" (Rom. 7:24,25;SW).

De hele oplossing voor het dilemma van het vervullen van de rechtvaardige eis van de wet is: genade. Als dit eenmaal is vastgesteld, vinden we de heerlijke waarheid die vaak uit de context wordt genomen: "er is nu geen veroordeling voor hen in Christus Jezus" (Rom. 8:1;SW). We moeten hier niet stoppen met lezen. We moeten verder gaan met ontdekken hoe genade ons redt, hoe het succes heeft waar wet faalt. Het tweede deel van het vers informeert ons hoe genade overwint en alle veroordeling voor ons uit de weg ruimt. Het is niet door wandelen naar vlees, maar naar geest. Het is de wet van leven in Christus Jezus die ons bevrijdt van wet van zonde en dood. Want wat onmogelijk voor de wet, waarin ze zwak was door het vlees, deed God, Zijn eigen Zoon zendend in de gelijkenis aan het vlees van de zonde en met betrekking tot zonde, de zonde in het vlees veroordelend opdat de rechtvaardige vereiste van de wet vervuld zou worden in ons die niet wandelen naar het vlees, maar naar de geest (:2-4). De rechtvaardige vereiste van de wet zal en kan niet in ons uitgewerkt worden, simpelweg door de deugdzaamheid van onze hoge roeping in Christus, indien we voortgaan met wandelen naar het vlees.

Het is gewoon verkeerd te concluderen dat wij kunnen doen wat we willen, wandelend in het vlees de passies van het vlees vervullend, omdat ons alles is toegestaan, en aannemen dat er geen veroordeling voor ons zal zijn. Paulus maakte het duidelijk dat er geen veroordeling is voor hen die wandelen naar het vlees, maar naar de geest. Christus woont in onze harten door geloof (Efe. 3:17), en ons hart verlangt, eerst en bovenal, er naar Hem een genoeg te doen, niet maar alles te doen wat het vlees verlangt. Het is onmogelijk gevuld te zijn met geest terwijl men de lusten van het vlees vervult.

Wij zijn vrijgesteld van het gehoorzamen van de lusten en passies van het vlees. Alles wat het vlees verlangt is ijdelheid en ons hart zal ons niet toestaan onder het gezag gesteld te worden van iets of iemand anders dan Jezus Christus, onze Meester, Die ons kocht met Zijn eigen bloed. Naar mate ons verlangen groeit om door de geest geleid te worden, vermijden we vanzelf dat wat niet nuttig is en dat wat niet opbouwt. Wij onderschikken gewillig ons hart naar het onderwijs dat aan ons is gegeven. Onze harten zijn nu blijde slaven aan Gehoorzaamheid door de kracht van het evangelie, in genade, door geloof.

Naast de verwarring die de tegenwerpingen die zojuist hier zijn besproken omringen, is er ook verwarring met betrekking tot het conflict tussen wet en genade. Iedere student van de hele Bijbel zou met gemak kunnen waarnemen dat veel van de aanmoedigingen van Paulus gelijk zijn aan de inzettingen van de wet en Joodse Schrift. De wet zelf kan samengevat worden in God liefhebben met je hele hart en je naaste als jezelf (Rom. 13:9; Gal. 5:14). Dit is precies wat de kracht van God in ons tot stand brengt. De tegenstelling zit hem niet in de doelen van de wet en het evangelie van genade, en er is zeer zeker geen conflict over hoe serieus iemand zijn of haar eigen roeping en boodschap zou moeten nemen.

Als leden van Christus' lichaam is het, als iemand geroepen werd terwijl hij al besneden was, normaal dat men niet ontsneden wordt. Indien iemand in onbesneden toestand geroepen wordt, is het geen voordeel als men zich laat besnijden, want besneden zijn is niets en onbesneden zijn is niets. Laat een ieder blijven in de toestand waarin hij werd geroepen. Wat belangrijk is voor ons allen is het houden van de inzettingen van God (1 kor. 7:17-20).

We kunnen niet ontsnappen aan de werkelijkheid dat God ieder mens zal uitbetalen in overeenstemming met diens daden, Joden, Grieken, gelovigen en ongelovigen (Rom. 2:6,9). Verwijzend naar heel de mensheid heeft de Heer gezegd dat iedere knie zal buigen en iedere tong God zal belijden, en ook dat ieder van ons aan God verantwoording zal afleggen over zichzelf (Rom. 14:11,12). "want er is geen voorliefde bij God, want wie zonder de wet zondigden zullen ook zonder de wet verloren gaan, en wie zondigden onder de wet zullen door de wet geoordeeld worden. Want niet de hoorders van de wet zijn rechtvaardig bij God, maar de doeners van de wet zullen gerechtvaardigd worden. Want wanneer de natiën, die geen wet hebben, van nature de dingen van de wet doen, dezen, die geen wet hebben, zijn een wet voor zichzelf, die de werking van de wet laten zien, geschreven in hun harten, hun geweten medegetuigend, en hun redeneren onder elkaar, hen beschuldigen wanneer dwWe0 0 1 70.824nf-3(e)-4(w w)5(e)-4(n)-3(e)5(e)5(

via Mozes gaf, moesten zij tegenover hun zonen herhalen en er over spreken

begrijpen zijn (2 Pet. 3:16). Hoewel dit waar is, gaf Paulus ook veel heldere uitspraken van Christus die een kind kan begrijpen. Het is niet zozeer een zaak van begripsvermogen, van het denken; het is meer een zaak van gehoorzaamheid, van het hart. De reden waarom men wandelt in de ijdelheid van hun denken, hun begripsvermogen verduisterd en vervreemd van het leven van God, is vanwege de onwetendheid die in hen is, vanwege de verhardheid van hun harten (Efe. 4:17,18).

Het is voornamelijk een hartezaak waarover we spreken en de Schrift vergeldt hen die het misbruiken met het onvermogen om de daarin gevonden waarheid lief te hebben. Let op de voortgang: een verhard of koppig hart brengt de onwetendheid van een verduisterd begripsvermogen en vervreemding van het leven van God. Wanneer we weigeren de waarheid die aan ons is geopenbaard lief te hebben, begint de toenemende neergang. Overdenking waar het zal eindigen, onthult de serieusheid van de zaak. Bij de openbaring van de Here Jezus vanuit de hemel met Zijn krachtige boodschappers, in een vlamvend vuur, zal Hij wraak uitdelen aan hen die niet met God bekend zijn en aan hen die het evangelie van onze Heer, Jezus Christus, niet gehoorzamen. Zij zullen allen de rechtvaardigheid van aionische uitroeiing op de hals halen van het aangezicht van de Heer, en van de heerlijkheid van Zijn kracht, wanneer Hij komt om verheerlijkt te worden door Zijn heiligen en om bewonderd te worden door allen die geloven (2 Thess. 1:7-10). Bij deze verzen moet opgemerkt worden dat zij die aan Gods toorn ontsnappen, zij zijn die het evangelie geloven. Zij die niet ontsnappen, zijn zij die het evangelie niet gehoorzamen. Hieruit wordt krachtig afgeleid dat het evangelie geloven en gehoorzamen daarom synoniem zijn.

De waarheid met betrekking tot de neergang die gebeurt wanneer waarheid wordt afgewezen, wordt ook in Paulus' gebed voor de ecclesia van Filippi onthuld, hoewel daar de voortgang omgekeerd is; ze gaat naar boven, niet naar beneden. Paulus zegt: "En dit bid ik: dat de liefde van jullie steeds meer en meer overstijgend moge zijn in bovenkennis en alle fijngevoeligheid, zodat jullie testen wat van belang is, dat jullie oprecht mogen zijn en geen obstakel in de dag van Christus, gevuld met de vrucht van rechtvaardigheid, welke is door Jezus Christus, tot heerlijkheid en lof van God" (Filip. 1:9-11;SW).

Wanneer de liefde voor waarheid en voor elkaar overvloeiend is in een zacht en verbroken hart, is een bewustwording van God, en in het bijzonder Zijn genade en Zijn wil, het gevolg. Verder wordt een gevoeligheid en vermogen om dingen van belang te testen gevolgd door oprechtheid. Het eindresultaat is dat wij geen struikelblok willen zijn in de dag van Christus. Hij zal in ons verheerlijkt worden en wij zullen gevuld worden met de vrucht van rechtvaardigheid die is door Jezus Christus.

Het tegengestelde van het zijn van een slaaf van de zonde is een vanuit het hart gehoorzamen van het type onderwijs waaraan wij werden overgegeven (Rom. 6:17).

"Gehoorzamen is zorgvuldig luisteren, zodat de boodschap die gehoord wordt naar

dat God geeft is niet een woord van wet; het is een evangelie van genade, en genade is BLIJDSCAP. Deze boodschap zegt ons niet wat we moeten doen, maar wat God heeft gedaan en voor ons zal doen door Christus. Gehoorzaamheid aan deze boodschap is een zaak van aandachtig luisteren."
(Dean Hough, Unsearchable Riches Magazine, vol. 104, pg.33)

Op de volgende pagina gaat Dean hiermee verder.

"Wij moeten het evangelie verkondigen dat Christus voor ons stierf terwijl we nog zondaren waren, en dat wij met Hem in Zijn dood geïdentificeerd werden, en voor God zullen leven zoals Christus levend is voor God, niet onwetend zijnde van zulke genade, maar het gelovend, het waarnemend, er allemaal rekening mee houdend en onszelf in denken en hart plaatsend voor God wanneer Hij tot ons dit woord van kostenloze genade spreekt. (Rom. 6:1-13)."

Gehoor geven aan het evangelie is niet, zoals sommigen veronderstellen, je onderschikken aan de wet. Pogingen te gehoorzamen aan de wet vereist een concentreren op jezelf. Het liefhebben van de waarheid van het evangelie van Gods genade en er aan vasthouden, is een voortdurend kijken naar God en wat Hij voor ons heeft bereikt en ook nu doorheen ons aan het uitwerken is. Het feit dat wij dagelijks het doel missen is een gegeven, en hoewel wij het niet licht opnemen, zou het ons niet al te veel moeten verbazen of ontmoedigen. Ons falen zou echter een constante we-3(t)-3(-)] Toptwoor onr G o5(n)6(d)TJETede vul4(n)6(n)-3(e)5(e)be

We wandelen dan door geloof, het ideale bewakend dat aan ons is toevertrouwd, door de heilige geest die z'n woning in ons aan het maken is (2 Tim. 1:14), genietend van deze grote redding, voortdurend vertroost wordend door de liefde van God die in onze harten is uitgestort door Zijn Geest (Rom. 5:5). Ons bewust zijn van Zijn liefde en onze groeiend bewustwording dat wij geroepen zijn in overeenstemming met Zijn doelstelling, schept een diep verlangen in ons om Hem een genoegen te doen en te weten wat de goede werken zijn die Hij tevoren heeft voorbereid en we ons zelfs verheerlijken in de voorsmaak van er in wandelen. Waardig wandelen is gewoon wandelen in de goede werken die God voor ons tevoren heeft voorbereid.

In de Heer, waar we nu leven, dienen we zeer zeker niet nog te wandelen zoals zij van de natiën. Wij wandelen nu in geest, niet in de ijdelheid van ons denken. Wij zijn niet vervreemd van het leven van God, omdat ons begripsvermogen niet langer verduisterd is. De verlichting van Zijn evangelie heeft de onwetendheid verwijderd die eens in ons was. Door dit proces kunnen onze harten meerdere malen gebroken zijn, maar zijn ook zachter gemaakt geworden en zij nu geworteld en gegrondvest in Zijn liefde.

Wij "die ooit vervreemd waren en vijanden van de gezindheid, in boze werken, verzoent hij ook terug, in het lichaam van Zijn vlees, door de dood, om jullie heilig en smetteloos en onaantastbaar in Zijn aangezicht te presenteren, indien jullie zeker blijven in het geloof, gegrondvest en vaststaand, en niet verwijderd worden van de verwachting van het evangelie" (Kol. 1:21-23;SW). Let op de ontwikkeling. Wij zijn niet langer vijanden, wij hebben vrede met God; door de dood van Zijn Zoon zijn wij apart gezet en smetteloos in Zijn ogen, aangezien wij volharden in het geloof en niet verwijderd worden van de verwachting van het evangelie. Pogen te leven voor God terwijl men de waarheid van het evangelie ontkent, is slechts een uiterlijke vorm van toewijding hebben, maar de kracht er van ontkennen (2 Tim. 3:5).

Een laatste waarheid die voor sommige heiligen verwarrend schijnt te zijn, is het feit dat waar zonde toeneemt, genade overstijgt (Rom. 5:20). Geen strijd hier over dit feit! Maar hoe overstijgt genade? Het antwoord is niet ver te zoeken; Paulus geeft het in het volgende vers, wanneer hij zegt: " t3(g)3(e)5(n)-ETBT (d)-2(eBT (d)-2(e51 0 0 13

ons houdt (Efe. 2:4). Zijn liefde is zodanig dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf (Joh. 3:16). Omdat Hij eerst van ons hield (1 Joh. 4:19), antwoorden wij in liefde door vanuit het hart te luisteren en te gehoorzamen. De liefde van Christus in ons is de weerhoudende macht, dit oordelend dat als Één stierf ten behoeve van allen, dientengevolge allen zijn gestorven. En Hij stierf ten behoeve van allen opdat wij die leven zeer zeker niet voor onszelf leven, maar voor Hem Die stierf en werd opgewekt ten behoeve van ons (2 Kor. 5:14,15). Dagelijks, wanneer we ons harten openen voor Zijn liefde, genieten we een intieme relatie met Hem, en Die voor ons stierf leeft nu doorheen ons voor de lof van de heerlijkheid van Zijn genade.

Sommigen van ons hebben talloze uren doorgebracht en veel energie gestoken in het bestuderen en bespreken van deze leerstellingen. Aan het einde van de dag moeten we nog steeds de vraag onder ogen zien: "wordt het rechtvaardige vereiste van de Wet vervuld in de heiligen van God die wandelen naar de geest?" We moeten tot de conclusie komen dat, gebaseerd op de geschriften van Paulus, het antwoord op deze vraag een nadrukkelijk "Ja" is. Als dit waar is, dan moeten we van hier doorgaan om te groeien in de bewustwording van God door te wandelen. Er is maar zoveel dat we kunnen leren door te studeren, te schrijven en te spreken. Om een bepaalde waarheid te begrijpen moeten we die ervaren.

Het kostte sommige van ons jaren en veel pijn om ons bewust te worden dat we nooit door werken van wet gerechtvaardigd zullen worden. Deze onthulling is slechts het begin van het vervullen van de rechtvaardige vereiste van de wet. Wie gedoopt zijn in Christus doen Christus aan (Gal. 3:27). "Daarom: indien iemand in Christus is, die is een nieuwe schepping. Het oude ging voorbij. Neem waar! Het is nieuw geworden!" (2 Kor. 5:17; SW). "In Christus zijn we compleet en hebben we niets nodig om ons geschikt te maken voor de aanwezigheid van de Vader" (CLV Commentaar op Kolosse 2:10; pag. 82).

We hebben Christus gewonnen en worden nu in Hem gevonden; we hebben nu toegang, door geloof, in Gods rechtvaardigheid, niet onze eigen rechtvaardigheid, die uit wet is, maar door rechtvaardigheid door het geloof van Christus en dit is alles wat we nodig hebben (Filip. 3:8,9). Nu we niet langer onwetend zijn over dit feit, zien we geen waarde in terug gaan om te proberen onze eigen rechtvaardigheid te vestigen, maar in plaats daarvan zijn we vrij om ons te schikken naar de rechtvaardigheid van God. Want Christus is de voleinding van wet voor rechtvaardigheid voor iedereen die gelooft (Rom. 10:3,4). Aangezien wij dan Christus Jezus, de Heer, aanvaard hebben, laten we dan samen wandelen in Hem

Paulus' ultieme doel in het leven was tot op zekere hoogte opstandingsleven te verkrijgen in zijn huidige ervaring. Hij gaf toe dat hij het niet had verkregen, maar hij hield niet op met er naar te jagen, vattend dat wat ook door Christus Jezus was gegrepen. Al zijn tekortkomingen en falen uit het verleden liet hij achter zich om zich volledig te kunnen concentreren op het zich uitstrekken naar het doel van de prijs van Gods roeping, boven, in Christus Jezus. Zijn woord aan ons, die volwassen zijn, is ook hiertoe geneigd te zijn. Het is echter God Die, indien iemand anders is ingesteld, het aan hem moet onthullen (Filip. 3:8-15).

Toen Paulus het einde van zijn leven naderde, schreef hij: "Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop volbracht, ik heb het geloof behouden" (2 Tim. 4:7;SW). We moeten de conclusie trekken dat Paulus inderdaad in Hem gevonden was en de rechtvaardige vereiste van de wet vervulde door te wandelen in geest. Indien de apostel Paulus de Heer waardig wandelde en hij ons voorbeeld is, moeten we ook concluderen dat dit inderdaad de wil van God is voor ons die ook geroepenen zijn, wij die tevoren bestemd waren in overeenstemming met het doel van de Ene Die alles bewerkt in overeenstemming met de raad van Zijn wil (Efe. 1:11).

God werkt alles in overeenstemming met de raad van Zijn wil en Hij doet alles samenwerken ten goede van ons; Hij is de Eerste Oorzaak van alles; ons handelen is alleen mogelijk en in antwoord op Zijn liefde en werking in ons. Het evangelie uit het hart gehoorzaamend, onderschikken we onze wil aan Christus, Die woning maakt in ons en daarmee de tweede oorzaak is van het gevolg geven aan onze redding, en het Christus aandoen wordt, door geloof, in ons vervuld. Door de oude mensheid af te leggen, samen met z'n praktijken, en de jonge of nieuwe schepping aan te doen, die wij in Christus zijn, worden we tot in herkenning vernieuwd, om overeen te stemmen met het Beeld van de Ene Die het scheidt (Kol. 3:9,10). Dit proces van geloven en wandelen is wat ons omvormt in Zijn beeld, van heerlijkheid naar heerlijkheid, zelfs die van de Heer, de geest (2 Kor. 3:16,17).

We moeten ophouden met zorgen maken over de wet! De wet is niet en was nooit het probleem. Het vlees is het probleem! De wet is inderdaad heilig, en de inzettingen zijn heilig en rechtvaardig en goed (Rom. 7:12). Maar wat onmogelijk was voor de wet, waar deze zwak was door het vlees, deed God, Zijn eigen Zoon zegend in de gelijkenis aan het vlees van de zonde, en met betrekking tot zonde veroordeelde Hij zonde in het vlees, opdat de rechtvaardige vereiste van de wet in ons vervuld zal worden, wij die niet wandelen in overeenstemming met het vlees, maar in overeenstemming met geest (Rom. 8:3,4).

Hoewel wij nooit perfectie zullen verkrijgen[in dit leven - vert.], mogen we, net als Paulus, door Zijn genade, doorduwen, alles afval achtend, om Hem te kennen en te wandelen in de gemeenschap aan Zijn lijden, één wordend met Zijn dood, het doel nastrevend voor de prijs, elke dag, vurig geneigd aionisch leven te grijpen, opdat wij de enig ware God kennen en Jezus Christus, de Ene Die Hij opdracht gaf (Joh. 17:3).

(Elizabeth Elliot, The Liberty of Obedience).

Moge God ons de genade schenken om de uitdaging op te nemen om deelnemers te zijn in deze wedstrijd van het geloof! Dit is waartoe we geroepen werden (1 Tim. 6:12). Dit het verlangen van ons hart. Dit is wandelen op een waardige wijze en dit is onze Heer een genoegen doen. Dit is hoe genade heerst in ons leven en de enige manier om vrucht te dragen in ieder goed werk. "Moge nu de God van de verwachting jullie vervullen met iedere vreugde en vrede in het geloven, in jullie overvloedig zijn in de verwachting, door kracht van heilige geest" (Rom. 5:13;SW)

Deel 4 - Zonder wet wordt zonde niet gekend

Zoals al eerder gemeld, waren de inzettingen van de wet die aan Israel werden gegeven geen bevelen waarvan God verwachtte dat Zijn volk in staat was ze ook te vervullen. Als de Schepper van allen en de Kenner van allen is Hij Zich heel goed bewust van de zwakte van het vlees. Hij had geen verkeerde inbeelden over het vermogen van Zijn kinderen, of moeten we zeggen: hun onvermogen om hun belofte op te volgen om alles te gehoorzamen wat Hij hen had bevolen, ook al hadden ze beloofd dat ze dit zouden doen.

Ondanks Israels falen hun kant van de overeenkomst te houden, en ondanks Gods voorkennis van dit feit, werden de inzettingen met een goede reden aan hen gegeven en pasten ze precies bij Gods voorgenomen bedoeling. De wet onthulde duidelijk Gods rechtvaardigheid, Zijn haat tegen de zonde, en het legde ook door het vlees de totale zwakte van de mens bloot. Behalve door wet wordt zonde niet gekend (Rom. 7:7). De wet werd gegeven opdat de zonde overvloedig zondig zou worden door het bevel (:13, Young's Literal). Als het aankomt op rechtvaardig zijn, is heel de mensheid, zelfs Zijn gekozen ras, volkomen hulpeloos in zichzelf en geheel afhankelijk van de genade van God.

Maar, dit is niet het einde van het verhaal. De wetten die zo lang geleden werden gegeven zijn niet weggedaan of vergeten. Ze zijn ook beloften van wat God in de toekomst zal bereiken. God is nog niet klaar met Israel, wat duidelijk wordt door Zijn woord dat tot Mozes werd gesproken: "En jullie zullen voor Mij worden tot een koninkrijk van priesters en een heilige natie." Dit zijn de woorden die jij zal spreken tot de zonen van Israel" (Exo. 19:6;SW). Dezelfde belofte werd bevestigd door de apostel Petrus: "Maar jullie zijn een gekozen ras, een koninklijk priesterdom, een heilige natie, een verkregen volk, opdat jullie de waarden zouden verkondigen van de Ene, jullie roepend uit de duisternis tot in Zijn wonderbare licht," (1Petr. 2:9;SW). De dag zal komen waarin God hun stenen harten zal wegnemen en hen een nieuw hart zal geven en Hij Zijn wetten op hun hart zal schrijven. Dan, en alleen dan, zullen zij in staat zijn de inzettingen te gehoorzamen, , beginnend met de grootste en belangrijkste van alle, de Heer hun God lief te hebben met hun hele hart, gehele ziel en met heel

hun begripsvermogen; en het tweede: om hun naaste lief te hebben als zichzelf (Matt. 22:37-39). Het is op dat moment dat zij niet langer zullen moorden, of overspel bedrijven, of stelen, of begeren enz. (Exo. 20:13-17).

Paulus oproepen zijn ook beloften

Door geloof moeten we ook Paulus' oproepen op een gelijke wijze benaderen. Hij is niet is alleen de God van de Joden. Hij is dat ook van de natiën. God is Een, Die de Besnijdenis geloof zal rechtvaardigen en de Onbesnedenheid geloof. Doen wij dan de wet teniet door geloof? Moge dat niet het geval zijn! Nee, we bevestigen de wet (verg. Rom. 3:19-21). Veel heiligen struikelen over hoe we de wet in genade kunnen houden, door geloof, zonder ons te concentreren op de inzetten en vlijtig te werken om ze te houden. Alleen in het evangelie van de genade van God vinden we de blijde sleutel: door de dood van Christus aan het kruis is de wet van inzetten in bevelen vervuld en zijn wij verzoend (verg. Efe. 2:15,16).

"samen met Hem begraven zijnde in de doop. In wie ook jullie samen werden opgewekt door het geloof van de werking van God, Die Hem opwekte uit doden. Ook jullie, dood zijnde in de overtredingen en van de onbesnedenheid van jullie vlees, maakt Hij samen levend, samen met Hem, genadevol handelend met al onze overtredingen (Kol 2:12-14;SW)

Figuurlijk gesproken stierven we, toen Christus stierf, met Hem en toen Hij werd opgewekt werden we met Hem opgewekt. Dit is meer dan een leerstelling. Deze woorden zijn de geïnspireerde woorden van God; door geloof zijn zij geloof en leven voor de heiligen van God, ongeacht wat hun denkniveau is waarmee ze het kunnen overdenken. We zijn nu dood voor onze overtredingen en levend gemaakt voor Christus. De bevelen die ons vijandig waren nam Hij met Zich mee aan het kruis. Wij zijn met een reden vrijgesteld van de wet. Niet opdat wij een paar voorbij vliegende jaren van plezier in het vlees kunnen hebben, maar om te kunnen slaven in de nieuwheid van geest en niet in de oudheid van de letter (Rom. 7:6). "... want de letter doodt, maar de geest is levendmakend" (2Kor. 3:6;SW). Levend gemaakt zijn in de geest is de bekronende heerlijkheid van de mens en overtreft ieder genot dat het vlees kan bieden.

Indien jullie afstierven, samen met Christus, van de beginselen van de wereld, [verwijst naar het Mozaïsch systeem; CV Keyword, pg. 87] waarom worden jullie onderworpen aan bevelen alsof levend in de wereld? Jullie zouden niet aan moeten raken, jullie zouden niet moeten proeven, jullie zouden niet in contact moeten komen, wat allemaal in verderving gaat door het gebruik, naar de voorschriften en leringen van de mensen, wat (inderdaad een roep van wijsheid hebbend in gewilde verering en nederigheid en niet-sparen van het lichaam) niet van enige waarde is tot het oververzadigen van het vlees." (Kol. 2:20-23;SW)

Het feit dat de meerderheid van het Christendom zich gewillig onderschikt aan het nietige bevelen en rituelen, denkend dat zij wijs zijn door dit te doen, is geen bewijs dat er enige waarde in zit. Wanneer het er op aankomt de verlangens van

het vlees om te buigen, kunnen ze op z'n best een uiterlijk verschijnsel of façade zijn. Het uiterlijk schijnt voor de religieuze een valstrik te zijn geworden, al sinds het begin van de religie.

"Pas op dat jullie je rechtvaardigheid niet doet voor de mensen, om door hen aangestaard te worden, want anders hebben jullie zeker geen loon bij jullie Vader, Die in de hemelen is. Wanneer jij dan aalmoes doet, zou jij dat niet voor je uit moeten trompetteren, zoals de hypocrieten doen in de synagogen en in de straten, zodat zij door de mensen verheerlijkt zouden worden. Amen, Ik zeg tot jullie: zij hebben hun loon ten volle."
(Matt. 6:1,2:SW)

Ongeacht hoe oprecht iemand kan zijn, de vele rituelen en ceremoniën zullen niet, en kunnen niet, bereiken wat ze beloven. Ze zijn een lege, eindeloze oefening van nutteloosheid. In feite zijn al deze uiterlijke steunpilaren een afleiding, en feitelijk leiden ze tot meer aandacht voor het vlees. Wij, daarentegen, houden de oude mens voor dood en de nieuwe mens levend in Christus, in geest.

Ons, die niet wandelen naar het vlees, maar naar de geest, is beloofd dat de rechtvaardigen eis van de wet in ons vervuld wordt (Rom. 8:4). Wij onderhouden de wet door te wandelen in geest, niet door de inzetten van bevelen op te volgen. We moeten de wereld aan verschil zien in deze tegengestelde werkingen, anders zullen we altijd moeten leren en nooit in staat zijn te komen tot de kennis van Gods waarheid voor ons. We zijn niemand iets schuldig, behalve elkaar lief te hebben, want hij die de ander liefheeft heeft de wet vervuld (Rom. 13:8). Want de hele wet wordt in dit ene woord vervuld: "Jij zal de naaste liefhebben als jezelf" (Gal. 5:14:SW). God is liefde! Hem zij de heerlijkheid voor de eonen!

Wij werden vóór de nederwerping van de wereld in Christus gekozen om heilig en smetteloos te zijn voor Zijn aangezicht (Efe. 1:4). Daarom zullen we heilig en smetteloos zijn. Hoe is dit mogelijk? Paulus' geïnspireerde Kolossenzen gebed laat licht schijnen op dit geheim. Hij bad dat de heiligen gevuld mochten worden met de bewustwording van Gods wil, in alle wijsheid en geestelijk begripsvermogen, om de Heer waardig te wandelen, vruchtdragend in ieder goed werk, en groeiend in de bewustwording van God, bekleed met alle kracht, in overeenstemming met de macht van Zijn heerlijkheid, voor alle volharding en geduld met vreugde. Tegelijkertijd dank zeggend aan de Vader, Die ons bekwaam maakt voor een deel van het lotdeel van de heiligen, in licht (Kol. 1:9-12). God, Die liefde is (1Joh. 4:8), is Degene Die ons bekwaam maakt. Zijn enorme liefde voor ons, uitgegoten in onze harten, is de enige kracht die in staat is ons te doen wandelen waardig aan de roeping waarmee wij geroepen werden (Efe. 4:1).

De verandering in ons kan uiterlijk voor hen die rondom ons zijn niet duidelijk zijn. Maar we geloven dat het voor ons niet alleen mogelijk is waardig aan Gods roeping te wandelen, maar ook dat wij bekwaam gemaakt worden om dat te doen. Deze verwachting, en al wat we geloven, moet gebaseerd zijn op Zijn uitspraken, en niet op wat we met onze natuurlijke ogen kunnen zien. Verwachting die gezien wordt is geen verwachting (Rom. 8:24). Zijn rechtvaardigen hebben altijd door geloof gewandeld en zijn altijd door geloof gered. Geloof is de aanname van wat wordt verwacht, een overtuiging over zaken die niet waargenomen worden (Hebr. 11:1).

Wij zijn in een proces van het worden van onbeschuldigbare kinderen van God, smetteloos, te midden van een verworden generatie, onder wie we schijnen als lichtbrengers in de wereld (Filip. 2:15). In genade, door geloof, leggen we dagelijks de oude mensheid af, samen met de praktijken er van, en doen het jonge aan, verzekerd dat de nieuwe mensheid vernieuwd wordt in herkenning, door ons, om overeen te stemmen met het Beeld van de Ene Die het scheidt (Kol. 3:9.10).

De God en Vader van onze Heer, Jezus Christus, als de Allerhoogste Godheid, is de "Eerste oorzaak" van alles en Hij is de Ene Die alles doet werken in overeenstemming van de raad van Zijn wil (Efe. 1:11). Niemand gaf eerst aan Hem, want we zien dat alles uit Hem en door Hem en tot Hem is (Rom. 11:35.36). Achter het toneel doet God alles samenwerken ten goede van hen die God liefhebben, zij die geroepen zijn in overeenstemming met Zijn doelstelling (Rom. 8:28). Het gevolg van Zijn werkingen wordt doorheen Zijn enorme universum op veel verschillende manieren getoond. Gods werking van genade, heersend in Zijn heiligen, is niet alleen in overeenstemming met Zijn wil, maar ook ten behoeve van Zijn genoeg (Filip. 2:13). Het doet Hem groot genoeg om te leven en te bewegen in Zijn kinderen. Hij is de onzichtbare, ongeziene oorzaak achter het uiterlijke, zichtbare gevolg van ons wandelen in de waardige manier van wandelen in liefde. We kunnen er vertrouwen in hebben dat Hij, Die dit goede werk onder ons begonnen is, het zal voortzetten tot in de dag van Jezus Christus (1:6). Waar zijnde zouden we in liefde allen in Hem doen groeien, in Hen Die het Hoofd is - Christus (Efe. 4:15). Hij heeft het beloofd en Hij zal het bereiken.

De elementen van het Griekse woord dat met belofte wordt vertaald zijn: OP-BOODSCHAP. Beloven is het belijden van een koers van gedrag (CLV Keyword Concordance, pag. 233). De vreugde over onze redding vandaag, en de heerlijke verwachting van iets veel beters morgen, zijn beide gegrondvest "op de boodschap." De boodschap is Gods kracht voor redding. Het goede nieuws van de genade van God kan niet falen, want de Zoon van God, Jezus Christus, Die onder ons verkondigd wordt, werd niet "Ja" en "Nee," maar is in Hem "Ja" geworden. "Daardoor is ook door Hem het Amen voor God voor heerlijkheid, door ons. Maar Die ons samen met jullie in Christus bevestigt en ons zalft is God, Degene Die ook ons verzegelt en een voorschot geeft van de geest in onze harten" (2Kor. 1:19-22;SW).

"Gods beloften zijn niet als die van Zijn dienaren, maar worden altijd in Christus

Wij hebben Zijn geest in ons en we hebben aan de buitenzijde Zijn woord, als onze gids. Door bekend te raken met de heilige Schrift worden we wijs gemaakt voor

element van onzekerheid is over deze gevolgen. Het is waar, wij kunnen niet voorzeggend hoe het evangelie mensen vandaag zal aangrijpen, maar dit maakt de gevolgen van het kruis niet minder zeker. Zij die het evangelie geloven en vasthouden (1Kor. 15:2) waar het rechtvaardiging betreft, zullen vrede met God hebben ... Waarom gebruikt Paulus dan de aanvoegende wijs in Romeinen 5.1? "Wij dan, gerechtvaardigd uit geloof, hebben vrede met God door onze Heer Jezus Christus". ... Het kan niet zo zijn dat hij twijfel wilde uitdrukken over deze zegeningen en heerlijkheden die uitgaan van het kruis. Vrede is het goddelijk werkstuk, gemaakt door het bloed van het kruis van de Zoon van Gods liefde (Kol. 1:20).

De Griekse aanvoegende wijs houdt niet "behoren" in (zie Keyword Concordance, pg. 268, onder het woord "should"). Het woord "aanvoegende wijs" zelf betekent "onderschikt"; het is afhankelijk van de een of andere actie. In veel contexten waar de Griekse aanvoegende wijs is gebruikt, kunnen we uitspraken vinden in de aantoonende wijs die de basis levert voor de uitspraak in de aanvoegende wijs ... zij die geloven dat Jezus onze Heer opgewekt werd vanwege onze rechtvaardiging (Rom. 4:24.25) zullen vrede met God hebben (5:1). ... Het gebruik van het hier gebruikte aanvoegende werkwoord richt ons opnieuw op het zoeken van de basis daarvoor. Ons bewustzijn van dit goede nieuws van rechtvaardiging, ons vasthouden aan het evangelie dat spreekt van Gods werkstuk in het bloed van het kruis en ons geloven dat we gerechtvaardigd zijn, zal zeker vrede met God in onze harten aanbrengen." (einde citaat)

Laten we, in het licht van onze les over de aanvoegende wijs, nu een nadere blik werpen op de uitspraak die we overdenken uit 2 Kor. 7:1. "zouden wij ons moeten reinigen van alle vervuiling van het vlees en van de geest, onze heiligheid compleet makend in de vrees van God". Het woord "zouden" richt ons op een zoektocht naar

Mag ik daarom voorstellen dat naar mate we vasthouden aan de uitspraken van het evangelie, we naar dezelfde mate vrede met God zullen hebben? Op gelijke wijze zullen we, door geloof vasthoudend aan de beloften, er van verzekerd zijn dat door Zijn geest wij onszelf zullen reinigen en ons voltooien in heiligheid. God heeft beloofd Zijn deel te doen. Hij heeft zelfs tevoren ons deel voorbereid, waarin we kunnen wandelen. Terwijl we dagelijks in liefde wandelen, klemmen we ons vast aan de verdere belofte, door geloof, dat Hij heel het proces zal uitvoeren door Zijn krachtige werking, naar een voleinding, die onze heiligheid zal vervolmaken.

We herhalen dat zij die door de geest geleid worden niet onder wet zijn. Dit, echter, betekent niet dat wij niet rechtvaardigheid moeten najagen. We worden door onze apostel aangemoedigd precies dat te doen, rechtvaardigheid najagen, samen met toewijding, geloof, liefde, met volharding, lijden en zachtmoedigheid. Dit is het strijden van de ideale strijd van het geloof. Dit is in overeenstemming met het grijpen van aionisch leven, waartoe we geroepen zijn (1 Tim. 6:11,12).

De rechtvaardige vereiste van de wet kan in ons vervuld worden, wij die niet wandelen naar het vlees, maar in overeenstemming met de geest (Rom. 8:4). Indien we door geest geleid worden zijn we niet langer onder wet (Gal. 5:18). Wat is de noodzaak voor deze geïnspireerde uitspraken als het tegengestelde niet ook waar is? Het is alleen maar zinnig dat de rechtvaardige eis van de wet niet vervuld kan worden in hen die wandelen naar het vlees. Verder zijn zij die niet door de geest geleid worden nog steeds onder wet. Alleen wanneer we wandelen in geest hebben we geen wet nodig en zijn we in staat onze vrijheid in Christus te genieten. Alleen in geest kunnen we stevig staan en niet tot slaaf gemaakt worden door het juk van de slavernij aan het vlees. Ook besnijdenis zal ons geen voordeel brengen in Christus. Zij die (zich laten) besnijden zijn verplicht heel de wet te houden. Pogen door wet gerechtvaardigd te worden betekent uitgesloten worden van Christus en uit genade vallen. In plaats daarvan hebben wij, in geest, de verwachting van rechtvaardigheid door geloof (verg. Gal. 5:1-5).

Onder wet moet men eerst onderschikken aan strikte gehoorzaamheid er aan en werken om volkomen onbeschuldigbaar te worden. Onder genade komt op de eerste plaats een bewustwording van ons rechtvaardig staan in Christus, dan volgt het waardig wandelen. Aangezien we gehoorzamen vanuit het hart en wandelen in het licht worden we er door veranderd.

"En toch staat het solide fundament van God, dit zegel hebbend: de Heer kent die van Hem zijn. En laat ieder, de naam van de Heer aanroepend, afstand nemen van ongerechtigheid. Maar in een groot deel van de wereld is er ziele van

Nu heerst genade, in overeenstemming met de kracht van God die in ons werkt. Door middel hiervan worden we in staat gesteld, waar het ons eerdere gedrag betreft, de oude mensheid af te leggen, die verdorven is in overeenstemming met de verleidende verlangens er van, en om verjongd te worden in de geest van ons denken, om de nieuwe mensheid aan te doen die, in overeenstemming met God, geschapen wordt in rechtvaardigheid en weldadigheid van de waarheid (Efe. 4:22-24). Grijpend naar en vasthoudend aan wie we zijn in Christus, zal de geest van ons denken verjongen, en dit is het startpunt om de nieuwe mensheid aan te doen. In Christus zijn we een nieuwe schepping en zijn we in het proces van geschapen worden in rechtvaardigheid. Gods trouwe belofte is dat alles nieuw geworden is, beginnend met ons hart, wat de kern is van ons geestelijk wezen. In Zijn denken en doelstelling is het allemaal al bereikt.

(5:1,2)

(5:9,10).

"Daarom zegt Hij: "Ontwaak, die dommelt, sta op uit de doden, en Christus zal over jou opgaan." Observeer dan nauwlettend hoe jullie wandelen: niet als onwijken, maar als wijzen, de era opeisend, want de dagen zijn boos. Word daarom niet onverstandig, maar versta wat de wil van de Heer is" (5:14-17).

De wil van de Heer voor ons is dat we wandelen in de goede werken die God tevoren heeft voorbereid, zodat we daarin zouden wandelen.

Vanaf het begin hebben we invoelend beweerd dat God de eerste oorzaak is achter ieder aspect van onze redding. Gods liefde voor de mensheid, Gods verlangen om al Zijn schepselen te redden, en Zijn vermogen dat te doen, zijn de fundamentele waarheden, de rotsen waarop wij ons complete geloofstelsel in verband met dit onderwerp moeten bouwen. Redding, gisteren, vandaag en toekomstig, heeft z'n oorsprong niet in ons, en daarom kan het niet uit ons zijn. Het is Gods naderingsgeschenk aan ons (Efe. 2:8).

We hebben veel over deze heerlijke en kostbare gift van redding van God gesproken. We moeten nu toevoegen dat wanneer alles voorbij zal zijn, Christus Zelf Gods naderingsgeschenk zal zijn. Hij is onze redding! Christus houdt van ons en geeft Zichzelf over voor ons, een naderingsgeschenk en een offer aan God, voor een heerlijke geur (Efe. 5:2). Jezus Christus gaf Zichzelf voor ons opdat wij geheiligd of apart gezet konden worden, voor Hem alleen, door het naderingsgeschenk van Zijn lichaam (Hebr. 10:10). "Dit nu is het aionische leven, dat zij U zullen kennen, de enig ware God, en Die U zendt: Jezus Christus" (Joh. 17:3;SW).

Er was een God vrezend man in Jeruzalem genaamd Simeon, die wachtte op Israels vertroosting. Eindelijk, op zeer hoge leeftijd, brachten Jozef en Maria het kleine kindje Jezus naar de tempel, om Hem aan de Heer te presenteren. De oude man, Simeon, nam Hem i

sterven, want zijn ogen hadden Gods redding gezien (Luk. 2:27-30). Onze redding is een persoon.

Hij is de Redder van de wereld en Hij is de kracht van God en de Wijsheid van God (1 Kor. 1:24). Voor ons, die van Christus Jezus zijn, wordt Hij niet alleen wijsheid van God, maar ook rechtvaardigheid en heiligheid en verlossing (:30). "Want Degene die geen zonde kende, maakte Hij ten behoeve van ons zonde, opdat wij gerechtigheid van God mogen worden in Hem" (2 Kor. 5:21;SW). Christus Zelf is onze rechtvaardigheid van God; het is door geloof dat wij Hem kennen (verg. Filip. 3:9,10).

Jezus kwam opdat wij aionisch leven zullen hebben, en het in overvloed zullen hebben (Joh. 10:10). Wanneer alles voorbij zal zijn is onze redding een relatie met de Heer Jezus Christus. Zijn geest, die in ons woont, is ons leidende licht, onze trooster en onze best vriend. Niet alleen is Hij de liefde van ons leven, Christus is in feite ons leven en wanneer Hij openbaar gemaakt zal worden zullen ook wij openbaar gemaakt worden, samen met Hem in heerlijkheid (Kol. 3:4). In Hem leven we en bewegen we en zijn we (Hand. 17:28). Hij is ons alles en in Hem zijn wij compleet (Kol. 2:10).

Er zijn slechts twee grote geheimen in de Schrift, waar ik me van bewust ben, die "groot" genoemd worden. Een er van is in Efeziërs hoofdstuk vijf. Ter voorbereiding van het introduceren van dit geheim schreef Paulus: "De mannen, heb de vrouwen lief, zoals Christus de ecclesia liefheeft en Zichzelf overgeeft voor haar, opdat Hij haar zou heiligen, [heilig verklaren - apart zetten] reinigend door het bad van het water in het Woord, opdat Hij deze voor Zichzelf zou presenteren, een heerlijke ecclesia, geen vlek of rimpel of iets van zulke dingen hebbend, maar dat zij heilig en vlekkeloos mag zijn" (Efe. 5:25-27;SW). De liefde van Christus is een sterke kracht en is toch zo onderschat! Christus houdt van ons en koestert ons zoals wij ons eigen lichaam koesteren. Op deze basis geeft Hij Zichzelf over voor ons, opdat Hij ons heilig zal maken, apart zetten, helemaal voor Hem, ons reinigend met Zijn woord.

Paulus gaat verder en informeert (i)-4(ge)7(.8)60w-(, ge)5boaseerd op wat i z-3(o)-2(j)7unisthad, annen ookhuenfeigen vouewe bhoren lie te hebben als uenfeigen lichamen63(,)]

We kunnen heel de dag schrijven en praten over de kracht van genade en de zwakheid van het vlees om de wet te vervullen. We kunnen ons van 's morgens vroeg tot 's avonds laat verheerlijken in ons lotdeel en onze hoge positie in Christus, maar het is pas wanneer we een intieme liefdesband ervaren met onze Heer en Redder, dat we ingaan in het heerlijke gebied of sfeer die alle begrip overstijgt. Woorden slagen er niet in onze relatie met onze Heer en Meester enig recht te doen. We moeten het ervaren om het te verstaan. Krijgen we eenmaal een proefje van de liefde van God door onze eenheid met onze Heer, dan zullen we de moed ontdekken om niet alleen een leeuwenkuil of een vurige oven tegemoet te treden, maar ook het verlangen en de genade om waardig te wandelen, wat dat ook moge kosten. Zelfs wanneer het schijnt dat wij aan alle kanten aangevallen worden, zouden we niet benauwd moeten worden; we mogen dan soms perplex staan, maar we hoeven niet te wanhopen; we mogen vervolgd worden, maar we weten dat we niet in de steek gelaten zijn; neergeworpen, maar niet vergaand (2 Kor. 4:8,9). Wij zijn veilig en zeker in Zijn liefde.

Terwijl de levende werkelijkheid van Christus' liefde in ons dag na dag vernieuwd wordt, zullen de zwaarste problemen en de verdrukkingen van het leven beginnen te lijken wat ze werkelijk zijn: tijdelijk en licht, vergeleken met de allesoverstijgende aionische last van heerlijkheid die ze voortbrengen (:16,17). Onze harten en levens voor Hem openend, Zijn intimiteit genietend, als het ware met een onbedekt gezicht, zullen we langzaam maar zeker een spiegelbeeld van de heerlijkheid van de Heer worden, en zo omgevormd worden naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zelfs zoals die van de Heer, de geest (2 Kor. 3:18).

Lang voordat het beheer van de genade van God, of wat Paulus beschreef als "de bediening van de geest"(2 Kor. 3:8;SW), hongerde koning David naar de liefde van God en ging hij binnen in een nabijheid met zijn God die voor hem kostbaarder was dan het leven zelf. De Schrift omschrijft hem als "een man naar Mijn hart" (Hand. 13:22;SW). Hij schreef:

"1. Een psalm van David, toen hij in de wildernis van Juda was. Elohim, U bent mijn El! Ik zoek U vroeg, mijn ziel dorst naar U, mijn vlees hongert naar U in een droog en zwak land zonder water.

2 Daarom nam ik U waar in het heiligdom om te zien naar Uw kracht en Uw heerlijkheid.

3 Want goed is Uw vriendelijkheid, beter dan het leven. Mijn lippen zullen U lofprijzen.

4 Daarom zal ik U zegenen tijdens mijn leven. In Uw Naam zal ik mijn handpalmen opheffen.

5 Als door vetheid en zalf zal mijn ziel verzadigd worden en met jubelende lippen zal mijn mond loven.

6 Wanneer ik U herinner aan mijn ligplaatsen zal ik in nachtwaken over U een alleenspraak houden.

7 Want U werd voor mij een Hulp en in de schaduw van Uw vleugels zal ik jubelen.

8 Mijn ziel kleeft aan U. Uw rechterhand ondersteunt mij. "

(Psalm 63:1-8;SW)

Nu Christus bij ons is ingetrokken, moet het zijn dat wij een nog nauwere band met Hem kunnen hebben dan David had. Jezus, sprekend tot Zijn Vader, zei: "Ik heb hen de heerlijkheid gegeven die U Mij heeft gegeven, opdat zij één zullen zijn zoals Wij één zijn, Ik in hen en U in Mij, zodat zij volmaakt gemaakt zullen zijn in één, dat de wereld zal weten dat U Mij zendt en U van hen houdt zoals U van Mij houdt" (Joh. 17:22,23;SW). De realiteit van onze eenheid met Christus, Zijn heerlijkheid en liefde ervarend, is beter dan het leven zelf.

De liefde van Christus kennen is de ultieme ervaring in het leven. Paulus' gebed voor ons was: "dat Hij aan jullie de rijkdom moge geven van Zijn heerlijkheid, om met kracht betrouwbaar gemaakt te worden door Zijn geest in de innerlijke mens, zodat de Christus in jullie harten woont door het geloof, in liefde geworteld zijnde en gegrondvest zijnde, opdat jullie sterk zouden zijn te vatten, samen met alle heiligen, wat de breedte en lengte en hoogte en diepte is, 19 daarnaast de overstijging te kennen van de kennis van de liefde van Christus, dat jullie gecomplementeerd zouden worden in heel het complement van God" (Efe. 3:16-19;SW).

Christus verblijft in onze harten door geloof. Door Zijn geest worden we sterk gemaakt met kracht. "Het is duidelijk, en ervaring heeft dat feit bevestigd, dat de grootste kracht vereist is, niet voor dienstbetoon, maar om ons in staat te stellen de schitterende onthulling van Gods genade en liefde, die de onze is in Christus Jezus, bewust te worden en op prijs te stellen. Moge God onze harten tot dit doel oefenen!" (Concordant Commentary, pag. 291). Geworteld en gegrondvest in liefde is de sleutel die de deur opent voor het verstaan van de onthullingen die we besproken hebben. Dit vindt plaats in het hart, de kern van ons geestelijk zijn. Deze zijn geestelijke onthullingen die door de geest onderwezen worden. Ze effectief communiceren met menselijke woorden schiet zo tekort.

Hoewel de liefde van Christus ver uitgaat boven onze verstandelijke waarnemingen, weten onze harten het heel goed. Alleen een groeiende bewustwording van Gods genade kan ons overweldigen met geloof en liefde. Langzaam zinkt de werkelijkheid in dat we niets hoeven te doen om Gods gunst te winnen. Er is niets dat we kunnen doen om Hem meer van ons te laten houden dan Hij al doet. Alle waardig wandelen en alle aanvaardbaar, goddelijk dienstbetoon is gewoon een normaal en automatisch antwoord op het kennen van de liefde van Christus. We houden van Hem en vrolijk dienen wij Hem omdat Hij eerst van ons hield en voortgaat met het dagelijks uitstorten van Zijn liefde in onze harten door de heilige geest, wat ons wordt gegeven als we met Hem communiceren (Rom. 5:5). De liefde van Christus kennen is God intiem kennen!

Het is geen toeval dat Paulus de wapenrusting van God bespreekt aan einde van het boek Efeziërs. Als eenmaal de ogen van ons hart verlicht zijn om de heerlijkheid te zien en onze harten gezegend zijn om de kennis van Christus te kennen, dan zijn we in staat de wapens van onze oorlogsvoering op prijs te stellen. Ze zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God om de burchten neer te halen (2 Kor. 10:4). Wanneer het op geestelijke oorlogsvoering aankomt brengt het vlees geen enkel voordeel. De geest is het die levend maakt. Ook is het geen toeval dat het eerste verdedigingsmiddel "waarheid" is, geestelijke waarheid die niet van een mens geleerd kan worden uit menselijke wijsheid, maar door de geest onthuld moet worden, door de Schrift, aan een open en nederig hart.

De heerlijke onthullingen die we besproken hebben, veel daarvan uit het boek Efeziërs, zijn de onschatbare waarheid die we nodig hebben, niet alleen om ons denken te beschermen, maar ook onze lendenen. Onze lendenen zijn dat deel van het lichaam dat zit tussen de ribben en de benen, figuurlijk de voortplantingsorganen (CLNT Keyword, pag. 182). Wanneer onze figuurlijke lendenen omgord zijn met waarheid, zullen we vrucht dragen, het woord zal als het ware voortplanten. Alleen waarheid kan blootleggen en verdedigen tegen fouten, en meer er van voortbrengen. Waarheid die ontvangen en geliefd is zal herscheppen en doen bloeien. Hij die heeft zal meer gegeven worden. Het tweede wapen van onze oorlogsvoering is het pantser van rechtvaardigheid. Dit is meer dan een borstplaat. Het bedekt ook onze rug voor de aanval van de vijand. Zoals we al hebben gezegd, Christus is onze rechtvaardigheid; Christus aandoen is de waarheid aandoen die we zo graag in de praktijk brengen, aangezien we dagelijks in de Heer wandelen. Paulus' aanmoediging aan de ecclesia in Filippi, "Wat jullie ook leerden en jullie aanvaardden en jullie hoorden en jullie waarnamen in mij, beoefen dat! En de God van de vrede zal met jullie zijn" (Filip. 4:9;SW), maakt het duidelijk dat Paulus niet alleen sprak wat hij sprak, maar ook die ook wandelde. Hij vroeg hen niet iets te doen dat hij niet deed.

Ze hadden zijn boodschap gehoord en aanvaard en getuigden van zijn leven. Nu vraagt hij hen wat ze van hem hadden geleerd in praktijk te brengen zoals zij hem hadden zien doen. Hij voegde ook een belofte toe aan de aanmoediging. De belofte was dat als zij wandelden naar de waarheid die ze hadden geleerd, de God van vrede met hen zou zijn. We moeten aannemen, relatief sprekend, dat als zij de waarheid die zij ontvangen hadden niet in praktijk brachten, de God van vrede niet met hen zou zijn. Als dit niet zo is, wat is dan het punt het hier te vermelden?

Absoluut sprekend verlaat God ons nooit, maar we genieten niet Zijn vrede, tenzij we leven in overeenstemming met het licht dat ons is gegeven. We kunnen niet wandelen met het vertrouwen dat Hij met ons is terwijl we ongehoorzaam zijn.

Indien alle grote geheimen en onthullingen, waarvan we zeggen ze te begrijpen, niet in overeenstemming zijn met het enig andere geheim dat Paulus "groot" noemde, het geheim van de godsvrucht (1 Tim. 3:16), zouden we twijfelen aan hun waarde. We zijn niet gevrijwaard van de mogelijkheid dat het licht in ons duisternis wordt (verg. Luk. 11:35).

Paulus moedigde Timotheüs aan zichzelf te oefenen in godsvrucht (1 Tim. 4:7). Godsvrucht is letterlijk: GOED-EERBIED, CLNT Keyword pag. 74). Eerbied hebben is vrezen, ontzag hebben, achten met diep respect en liefde, vereren (Webster's New World Dictionary). Ik ben er steeds meer van overtuigd dat indien iemand een echte bewustwording van de waarheid heeft, zijn of haar boodschap en wijze van gedrag in overeenstemming zal zijn met godsvrucht (verg. Titus 1:1). Wie volwassen zijn, zijn geneigd naar het ene ding. Ze hebben allen hetzelfde doel in gedachten, dat is het najagen van de prijs van Gods roeping, boven, in Christus Jezus (verg. Filip. 3:13-15). De volwassene in de Heer heeft een heilig ontzag of vrees voor Gods roeping in hun leven. Onze apostel ging zo ver dat hij zei: "Indien iemand anders leert en niet met gezonde woorden nadert degenen die van onze Heer, Jezus Christus, zijn, en met een leer niet overeenkomstig de godsvrucht, dan is hij verwaand, zonder ervaring, maar ziekelijk over onderzoeken en tegenstellingen, waaruit naijver, twist, lasteringen en kwade vermoedens voortkomen, woordentwisten van mensen met een vervallen denken en die beroofd zijn geworden van de waarheid, beweerend dat de godsvrucht kapitaal is. Nu is de godsvrucht met tevredenheid groot kapitaal"(1 Tim. 6:3-6;SW). Een echte liefde en een diep respect voor onze Heer en ons lotdeel boven, is een kenteken van volwassenheid. "We kunnen godsvrucht niet oproepen. Veeleer zal godsvrucht van nature komen naar een hart dat verblijft in de genade van onze Redder, God" (Dean Hough, UR Magazine vol. 63, p.38).

Het derde deel van de wapenrusting is onze voeten. Zij moeten sandalen aan hebben en klaar zijn om het evangelie te brengen, maar dit gebeurt pas nadat de twee eerste zaken zijn aangetrokken. Kennis hebben van Gods onthullingen is fantastisch, maar kennis doet al snel opblazen. Het moet in balans zijn met liefde die opbouwt (1 Kor. 8:1). Zelfs al nemen we alle geheimen waar en hebben we alle kennis, maar geen liefde, dan zijn we niets (1 Kor. 13:2). De waarheid is noodzakelijk, anders verspillen we onze tijd met studeren en schrijven; Christus aandoen, die onze rechtvaardigheid is, is van het grootste belang. Beide zijn verplicht om iedereen voor te bereiden om het evangelie van de genade van God te verkondigen. <

Als afgezanten van Christus en beheerders van Gods geheimen, wordt van beheerders verlangd dat dezen trouw bevonden mogen worden (1 Kor. 4:1,2).

"... hoe dat God in Christus de wereld verzoenend was naar Zichzelf, aan hen hun overtredingen niet toerekenend en in ons het woord van de verzoening plaatsend Ten behoeve van Christus dan zijn wij ambassadeurs, als van God, uitnodigend door ons. Wij smeken jullie ten behoeve van Christus:
(2 Kor, 5:19,20;SW)

Onze boodschap en ons leven is een uitdrukking van liefde en verzoening zijn voor hen met wie

geloof. En Zijn geloof, triomferend over de dood, werd het reddend principe voor de mens. Ons geloof, gericht op Zijn overwinning, eigent zucht de waarde toe van Zijn geloof. Geloof is de band tussen Redder en zondaar. Het evangelie is de kracht van God voor redding "uit geloof tot geloof" (Rom. 1:16) - uit het geloof van Christus naar binnenin het geloof van de gelovige. Zijn geloof is de bron van Goddelijke kracht; ons geloof is de ontvanger daarvan.⁵⁴ Tm["] TJETBT1 0 0 1 305.59 718&4(I)5

meest eenvoudige termen samen. Gevraagd: "...wat moet ik doen opdat ik gered kan worden? , was Paulus' antwoord: "Geloof in de Heer, Jezus, en jij zal gered worden" (Hand. 16:30,31;SW).

Er bestaat absoluut geen twijfel over dat het evangelie vandaag Gods kracht is redding, maar het is voor de hand liggend dat dit alleen waar is voor hen die feitelijk het evangelie geloven. Daarin wordt Gods rechtvaardigheid onthuld, uit geloof tot geloof, zoals staat geschreven: "De rechtvaardige zal leven uit geloof" (Rom. 1:16,17;SW). Hij heeft ons Zijn woorden van instructie en belofte gegeven; ons deel is daarover na te denken, ze te geloven en ze dan vanuit het hart te gehoorzamen.

Gerechtigd zijn in Christus gaat alle taal te boven. Echter, in de Heer leven we door geloof, en door geloof moeten we wandelen in de goede werken die tevoren voor ons zijn voorbereid. "Want wij zijn Zijn prestatie, geschapen geworden in Christus Jezus voor goede werken, die God tevoren bereidde, OPDAT wij in deze zouden wandelen" (Efe. 2:10;SW). Het is een levenslang proces van waardig wandelen van de Heer en volwassen staan, ten volle verzekerd in heel de wil van God (Kol. 4:12). Wanneer het aankomt op dagelijks genieten van onze redding, is de lift naar succes kapot. We moeten de trap gebruiken, tree na tree. Hij zal ons heilig en smetteloos en onbeschuldigbaar presenteren voor Gods aangezicht, aangezien we volharden in het geloof, gegrondvest en gevestigd, en niet afgebracht van de verwachting van het evangelie (Kol. 1:22,23).

Het evangelie van genade is het goede nieuws over wat God heeft gedaan voor heel de mensheid, in het bijzonder voor de gelovigen. De aanmoedelingen die we overdenken zijn in overeenstemming met het evangelie en zijn een onthulling van Gods voortgaande werking in Zijn geliefde kinderen, zij die vasthouden aan het goede nieuws van Zijn genade. Gods rechtvaardigheid wordt onthuld uit het geloof van Christus, voor ons geloof, als wij de koers houden die voor ons is uitgelegd. Ons is de kracht gegeven, de goede werken zijn alle voorbereid; nu, door geloof, de beloften gelovend, worden we geroepen om gewoon iedere morgen op te staan en er in te wandelen.

Het is niet een zaak van al onze leerstellingen op een rijtje hebben, of in staat zijn een paar mensen te overdonderen met onze overtuigende woorden van wijsheid, maar het is de boodschap leven van Jezus Christus gekruisigd, het verkondigend in woord en daad, als een demonstratie van geest en kracht. Ons geloof is niet in de wijsheid van mensen, maar in de kracht van God. Er kunnen tijden zijn waarin we wandelen in zwakte en in vrees en in veel beven (1 Kor. 2:3-5), maar dat is niet de zaak, want we verkondigen niet onszelf, maar Christus Jezus, de Heer, maar onszelf slaven vanwege Jezus. Wanneer we ons het meest bewust zijn van onze zwakheid, kan dit de tijd zijn waarin we het sterkst zijn (verg. 2 Kor. 12:10). De God Die zegt dat uit de duisternis licht zal schijnen, is Hij Die schijnt in onze harten, met het oog op de verlichting van de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus. Nu hebben we deze schat in aarden vaten, opdat de overstijging van de kracht van God zal zijn en niet van ons (2 Kor. 4:5-7).

Het doel van het aandoen van de wapenrusting van God is om ons in staat te stellen op te staan tegen de strijdlijsten van de Tegenstander. Een strijdlijst is een systematisering, een methode van procedure, van de vijand (CLNT Keyword Concordance, pag. 298). Wij zijn in een geestelijke oorlog; omdat we een onzichtbare vijand hebben, kan het zijn dat we weinig waarde zien in het aantrekken van de wapenrusting van God. De misleiding van de vijand is er voor te zorgen dat de heiligen vergeetachtig worden voor de noodzaak hun lendenen te omgorden met waarheid en het pantser van rechtvaardigheid aan te doen. Verder veronderstelt menselijke trots dat een klein beetje kennis van het evangelie ons al kwalificeert om uit te gaan en het goede nieuws te verkondigen. Hier bovenop zijn veel heiligen beïnvloed door een modern "welvaarts evangelie," dat stelt dat het grote schild van geloof er is om ons in staat te stellen weelde en blijdschap te verwerven. De vurige pijlen van de boze worden zelden als zodanig herkend en zo ook de noodzaak ze te doden, en het vermogen dat te doen wordt niet serieus genomen.

Het ontvangen van de helm van redding en het zwaard van de geest, wat een uitspraak van God is, wordt vaak als voor vanzelfsprekend gehouden, als een recht, gebaseerd op onze roeping in Christus. Zonder de wapenrusting van God zullen de heiligen afgeleid worden, druk bezig met ruziën onder elkaar, en niet alleen hulpeloos tegen de vijand, maar vrijwel geheel onbewust dat hij er is, onbewust van zijn methodes van werken en tactieken. Onze strijd is niet met mensen, ongeacht hoe strijdig zij schijnen te zijn. Laten wij daarom voorzichtig zijn om tot een woordenstrijd verleid te worden, in een poging slimmer te zijn dan zij die tegenspreken. Laten we, in plaats daarvan, voor hen bidden.

De geïnspireerde termen "soevereiniteiten, autoriteiten, ... wereldmachten van deze duisternis, ... de geestelijke machten van de boosheid onder de hemelingen" (Efe. 6:12;SW) veronderstellen meer dan een groot en krachtig militair regime. Ja, ze zijn onzichtbaar, maar ze zijn echt. Ze zijn bezig geweest met actief vechten tegen de doelstelling van God sinds het begin van de tijd. Het is nutteloos te proberen tegen hen op te staan met vleeselijke wapens. Het is ook dwaas te denken dat wij geschikt gemaakt zullen worden, of dat wij bekrachtigd zullen worden in de Heer, zonder de wapenrusting van God. Het aandoen van ieder onderdeel is vereist, niet alleen om de strijdlijsten van de Tegenstander te weerstaan, maar zelfs om ze te herkennen voor wat ze zijn: ze zijn een goed doordacht systeem van misleiding.

Het werkwoord "aandoen", verwijzend naar het dragen van de wapenrusting, en het werkwoord "in staat stellen", verwijzend naar ons vermogen tegen de vijand te blijven staan, staan beide in de actieve of bedrijvend vorm. Dit betekent dat we deze daad niet verrichten uit onszelf, maar ook dat we niet passief zijn bij het voorbereiden voor de oorlog die rondom ons woedt. We zijn betrokken, of we het nu fijn vinden of niet, en hebben een wapenrusting nodig om ons in staat te stellen te blijven staan. Het werkwoord "staan" staat in de incomplete of handelende vorm. De worsteling is een voortgaande werkelijkheid in het leven van iedere gelovige, samen ook met het staan.

Het bewerken dat allen staan door de wapenrusting van God aan te doen, moet een manier van leven worden voor alle heiligen die het doel nastreven voor de prijs

van Gods roeping, boven, in Christus Jezus. Het is de sleutel om onze huidige, dagelijkse redding effectief te maken. Dagelijks gered worden betekent ten eerste staan, met onze lendenen omgord met de waarheid die we liefhebben, de uitspraken van God die geest en leven voor ons zijn. Ten tweede doen we het pantser van rechtvaardigheid aan, door de oude mens af te leggen, onszelf dood rekenend voor zonde en de wereld, en door Christus aan te doen, Die onze rechtvaardigheid is geworden. Dit is Gods voorgeschreven volgorde van voorbereiding voor onze voeten om geschoeid te zijn met bereidheid van het evangelie van vrede. Voor de meesten van ons wordt ons leven, als geheel, een uitdrukking van het levende evangelie, en niet dat we proberen gelegenheden te vinden om het goed nieuws formeel te verkondigen.

Zij die in hun hart beslissen vast te houden aan het evangelie, het leven en het delen met anderen, zullen zwaar beproefd worden. Het grote schild van geloof is Gods middel waarmee we in staat zullen zijn alle vurige pijlen van de boze te doven. Het werkwoord "in staat zijn" staat opnieuw in de actieve of bedrijvende vorm; het is een voortdurende handeling. Het werkwoord "ontvangen," verwijzend naar de helm van redding en het zwaard van de geest, staat ook in de actieve of bedrijvende vorm. We kunnen de helm of het zwaard niet met geweld verkrijgen of door onze eigen kracht. Ook wordt het niet tegen onze wil aan ons opgelegd. We moeten de helm van onze redding en het zwaard van de geest, wat een uitspraak van God is, ontvangen. "Laat het woord van Christus rijkelijk in jullie wonen, in alle wijsheid lerend en elkaar vermanend met psalmen, lofzangen, geestelijke liederen, in de genade zingend in jullie harten voor God" (Kol. 3:16;SW)

Het is naïef te denken dat we in staat zullen zijn de vurige pijlen van de boze te doven, zonder het schild van geloof, en het is vooringenomenheid van onze kant te denken dat we zonder de wapenrusting van God in staat zullen zijn te staan tegen de strijdlijsten van de Tegenstander. In Christus heeft God ons genadevol voorzien van dit prachtige stel verdedigingsmiddelen. Waarom zouden we er niet volledig voordeel uit halen? Het ontvangen en het aandoen is inderdaad onze roeping en onze normale goddelijk of geestelijk dienstbetoon.

Is het u opgevallen hoe Paulus de oproep over de wapenrusting van God begon? Hij zei: "Voor het overige, mijn broeders. Met andere woorden, in aanvulling op, of naast alles wat ik jullie heb verteld, vertel ik jullie nu: "word bekrachtigd in de Heer en in de macht van Zijn kracht" (Efe. 6:10;SW). De elementen van het Griekse woord dat wordt vertaald met "bekrachtigd" zijn IN-KUNDIG (CLNT; Keyword, pg. 159). In Christus zijn we al gezeten in hemelse plaatsen en/of te midden van hemelse wezens. Het is in de Heer dat we bekrachtigd moeten worden of kundig gemaakt worden; tegelijkertijd is het aan de Vader dat we onze dank moeten richten, Degene Die ons geschikt maakt voor een deel van het lotdeel van de heiligen, in licht (Kol. 1:12).

"In het begin was het woord en het woord was op God gericht" (Joh. 1:1;SW), "en het woord werd vlees en sloeg zijn tent op onder ons. En wij staarden naar Zijn heerlijkheid, een heerlijkheid als van een eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid"(Joh. 1:14;SW). "Want aan wie God opdracht geeft, spreekt de

waakzaam, en volhardend in gebed voor alle heiligen, en in het bijzonder voor hen die vrijuit willen spreken wat ze moeten spreken, het geheim van het evangelie bekend maken. De wapens van onze strijd zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God voor het neerhalen van bolwerken (2 Kor. 10:4). De bolwerken van de vijand worden alleen door duisternis onderhouden en door het verkeerd weergeven van de waarheid. Wanneer het licht de leugens aantoon, zullen ze ineenschrompelen.

"Verder nog, broeders, bid voor ons, dat het woord van de Heer mag rennen en verheerlijkt mag worden, zoals bij jullie, en dat wij gered zullen worden van abnormale en boze mensen; niet van allen is het geloof. Maar trouw is de Heer, Die jullie zal vestigen en zal bewaken voor de boze. En wij hebben vertrouwen in jullie in de Heer, dat wat wij opdragen jullie ook doen en jullie zullen doen. En de Heer, moge Hij jullie harten leiden naar de liefde van God en naar de volharding van Christus. En wij dragen jullie op, broeders, in de naam van onze Heer, Jezus Christus, jullie te onttrekken van iedere broeder die ordeloos wandelt en niet naar de traditie die zij van ons ontvangen. Want jullie zelf hebben waargenomen hoe het hoort ons te imiteren, omdat wij niet ordeloos zijn onder jullie" (2Thessalonians 3:1-7).